

ଭିଟାମିନ ଦେଲେ ସିନା ପାଇଲେନି ପଟା

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା : ହୀରାକୁଦ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣରେ ନିଜ ଲହୁ ଓ ଲୁହ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିବା ଲକ୍ଷନପୁର ତହସିଲର ରମ୍ପାଲୁଗା ଗାଁ ବିସ୍ତାପନର ୭୦ ବର୍ଷ ପରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀ ଆଜିଯାଏଁ ଘରଡ଼ିହ ପଟା ପାଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ମାଛ ମାରିବା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିକା । ହେଲେ ଯେଉଁ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଉପରେ ଏମାନଙ୍କ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଭରଶାଳ, ତାହା ବି ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଯାଇଛି । ଉପାୟ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ସେହି ପୁଞ୍ଜିପତି ଗୋଷ୍ଠୀର ମତ୍ସ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ମଜୁରିଆ ଭାବେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ କିଛି ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ ପରିବାର ନିଜେ ମାଛ ମାରି ଚଳୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛତିଶଗଡ଼ ସରକାର ବି ଦାଉ ସାଧୁଛି । ବନ୍ୟା ସମୟରେ ବିନା ସୂଚନାରେ ଛତିଶଗଡ଼ ସରକାର କଲମା ବ୍ୟାରେଜରୁ ପାଣି ଛଡ଼ି ଦେଉଥିବାରୁ ନଦୀ

ମଝିରେ ଖଞ୍ଜା ଯାଇଥିବା ଜାଲ ଭାସିଯାଏ । ଗତ ବର୍ଷ ଏମିତି ୨୦ଟି ଜାଲ ଭାସି ଯାଇଥିଲା । ଏଠାକାର ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତି ଦୟନୀୟ । ଘୋଷାରି ହୋଇ କିଛି ପିଲାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଏ, ହେଲେ କଲେଜ ମାଟି ମାଡ଼ି ପାରନ୍ତିନି କେହି । ଏହି ରମ୍ପାଲୁଗା ଗାଁଟି ରାଜସ୍ୱଗ୍ରାମର ମାନ୍ୟତା ପାଇନାହିଁ । ଗାଁରେ ୧୧୯ ପରିବାର ରହୁଥିବାବେଳେ ଜନସଂଖ୍ୟା ୨୫୦ରୁ ୩୦୦ ମଧ୍ୟରେ ହେବ । କିନ୍ତୁ ହୀରାକୁଦ ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଗାନାଇଜେସନ୍ (ଏର୍ଏଲଏ) ଅଧୀନରେ ରମ୍ପାଲୁଗା ଥିବାରୁ ଏମାନଙ୍କ ଜମିଜମା ସମ୍ପର୍କିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଫଳରେ ଏଠାକାର ଲୋକେ ଘରଡ଼ିହ ପଟା ପାଇପାରି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଗାଁର ପ୍ରାୟ ସବୁ ପରିବାର ବୃତ୍ତିରେ ମତ୍ସ୍ୟଜୀବୀ । ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ମାଛ ମାରି ପରିବାର ଚଳାଇବା ଏମାନଙ୍କର

ମୁଖ୍ୟ ବେତସା । କିନ୍ତୁ ରମ୍ପାଲୁଗା ସଂଲଗ୍ନ ହୀରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାର ଏବେ ମାଛ ମାଫିଆଙ୍କ କବ୍‌ଜାକୁ ଚାଲିଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟତଃ ବିହାର, ବେଙ୍ଗାଳ ଓ ଛତିଶଗଡ଼ରୁ ବଡ଼ବଡ଼ ପୁଞ୍ଜିପତି ଆସି ଏଠାକାର ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଜରିଆରେ ପୁଞ୍ଜିନି ବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଲଗାଇ ବ୍ୟୟବହୁଳ ବୋଟ ଓ ଡୁଲୁଙ୍ଗି ଜାଲ ବ୍ୟବହାର କରି ଚନ୍ ଚନ୍ ମାଛ ମାରି ନେଉଛନ୍ତି । ଏହି ମାଫିଆମାନେ ବୋଟ ପିଛା ୨୦ରୁ ୩୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ଜାଲର ଦାମ ଦେତୁ ଲକ୍ଷରୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହେବ । ଏହି ଜାଲର କରାମତି ଏମିତି ଯେ, ମାଛ ଯାଆଁଳ ମଧ୍ୟ ଛାଣିହୋଇ ଚାଲି ଆସିଛି । ଫଳରେ ଜଳଭଣ୍ଡାରରେ ମତ୍ସ୍ୟବଂଶ ବୃଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜାଲ ବାଧକ ସାଜେ । ସ୍ଥିତି ଏମିତି ହୋଇଛି ଯେ, ଏବେ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ନିରୁପାୟ ହୋଇ ଏହି ମାଛ ମାଫିଆଙ୍କ ଲାଗି ମଜୁରିଆ କାମ

କରୁଛନ୍ତି । ମାଛ ପ୍ୟାକିଂଠାରୁ ପରିବହନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ରମିକ ଭାବେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାକାର ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଚିତ୍ର ଅତି ବିକଳ । ଗାଁରେ ନୂଆ ରମ୍ପାଲୁଗା ନାମରେ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଛି । ହାଇସ୍କୁଲ ପାଖ ଗାଁ ସୁନାରିରେ ଅଛି । ୨୦୦୦ରୁ ୨୦୨୪ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଗାଁର ମାତ୍ର ୪ ଜଣ ହାଇସ୍କୁଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ କେହି କଲେଜ ମାଟି ମାଡ଼ି ନାହାନ୍ତି । ସଚେତନତା, ଭିତ୍ତିଭୂମି ଏବଂ ଗମନାଗମନ ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଏଠାକାର ପିଲା ପାଠ ପଢ଼ି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବି ଉନ୍ନତମାନର ନୁହେଁ । ଗାଁଲୋକଙ୍କର କିଛି ରୋଗ ହେଲେ ସେମାନେ ଗାଁଠୁ ୧୮ କିଲୋମିଟର ଦୂର ଲକ୍ଷନପୁରକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଚିର ଅବହେଳିତ ଏହି ଗାଁର ଦୁଃଖ ଏତେ ଅସହ୍ୟ ଯେ, କେବଳ ଅଙ୍ଗେ ନିଭାଉଥିବା ଲୋକ ହିଁ ଜାଣିପାରିବ ।

ଯୋଗ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ

ଭାଗବତ ସଂଗ୍ରହ

ସମ୍ବଲପୁର : ସ୍ଥାନୀୟ ସେନପାଳିକ ନିକଟସ୍ଥ ଯୋଗ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭାଗବତ ସଂଗ୍ରହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ପୁରୀ ଭାଗବତ ଆଶ୍ରମର ବାବା ବ୍ରଜବନ୍ଧୁ ଦାସ ଏଥିରେ ଭାଗବତ ଉପରେ ପ୍ରବଚନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତା ୪ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟହ ସକାଳ ୭ ରୁ ଗୋଟାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଗବତ ପାରାୟଣ ଏବଂ ଅପରାହ୍ନ ୪ ଟାରୁ ୭ ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଚନ ହେବ । ଯୋଗ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ୱରୂପାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀଙ୍କ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ତଥା ସ୍ୱାମୀ ନିତ୍ୟଚୈତନ୍ୟ ଏବଂ ପରିଚାଳନା କମିଟିର ସମ୍ପାଦକ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଲାଠିଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ହେଉଥିବା ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରସାଦି ପ୍ରଧାନ, ସୁବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ ପ୍ରମୁଖ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆଧିକିକ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉଦଘାଟିତ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: ବନ୍ଧବାହାଲ ଆଧିକିକ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉଦଘାଟିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏମିତି ଏକ ବନ୍ଧବାହାଲ ଶିଳ୍ପାଳୟରେ ମାଠିପାତ୍ର ଗୁଡ଼ିଠାରେ ଏମିତି ଏକ ଲକ୍ଷନପୁର ଏରିଆ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ଏକେ ପାଣ୍ଡେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ପାଣ୍ଡେ ବନ୍ଧବାହାଲ ଦାନବାନ୍ଧବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଜପତି ମହାରାଜା

ସେବା ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରୁଥିବା ବେଳେ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବକୁ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସହମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଉଦଘାଟନ ଉତ୍ସବରେ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର ସଭାପତି ବେଣୁଧର ସିଂହ, ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ସାହୁ, ଜିଲ୍ଲା ବିଜେପି ସଭାପତି ତଥା ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର ପୃଷ୍ଠ ପୋଷାକ

ରଘୁନନ୍ଦନ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ସହ ବହୁ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଥିଲେ । ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାପତି ଉପାକାନ୍ତ ପଣ୍ଡା ଓ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଅତିଥି ବୃନ୍ଦ ପ୍ରଥମେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଶୁଭ ଉଦଘାଟନ ସହ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ପୂର୍ବକ ନୃତ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବ ୧୯ ତମ ଯାତ୍ରା ଅନୁଷ୍ଠିତ

ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ବାସୀଙ୍କ ସହଯୋଗ କାମନା କରି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଚଳିତା ନିତି ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ସଂକଳ୍ପ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଅବସରରେ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର ବରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ଓ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଧନୁଯାତ୍ରା ମହୋତ୍ସବର କୃଷ୍ଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ବାଳ କଳାକାର ମୟଙ୍କ ଖମାରୀ ସହ ସମସ୍ତ ଧନୁଯାତ୍ରା ର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଉପସ୍ଥିତ ରହି ଥିଲେ ।

ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ଶୀତ ୩୭

ବର୍ଷର ଭାଙ୍ଗିଲା ରେକର୍ଡ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: ପ୍ରବଳ ଶୀତ ଯୋଗୁଁ ସହରରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ସହରର ରାସ୍ତା ଜନଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଶୀତ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସୁନେ ସୁନେ ଲୋକେ ନିଆଁ ପୋଇଁ ହେଉଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଶୀତ ସାଙ୍ଗକୁ ସକାଳୁଆ କୁହୁଡ଼ି ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ।

ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ରାତ୍ରିକାଳୀନ ତାପମାତ୍ରା ୮.୧ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଛି । ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ୩୭ ବର୍ଷ ତଳେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୮୮ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୪ ତାରିଖରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ୮.୦ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । ୧୯୫୦ ମସିହା ପରଠାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷର ନଭେମ୍ବର ମାସର ରେକର୍ଡକୁ ଦେଖିଲେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଛି । ଏହାପୂର୍ବରୁ ୧୯୭୦ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୩୦ ତାରିଖରେ ୮.୪ ଡିଗ୍ରି, ନଭେମ୍ବର ୨୬ ତାରିଖରେ ୮.୬ ଡିଗ୍ରି, ନଭେମ୍ବର ୨୯ ତାରିଖରେ ୮.୯ ଡିଗ୍ରି ଓ ନଭେମ୍ବର ୨୫ ତାରିଖରେ ୯ ଡିଗ୍ରି ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଅଦ୍ୟାବଧି ଝାରସୁଗୁଡ଼ାରେ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିବା ସର୍ବନିମ୍ନ ତାପମାତ୍ରା ହେଉଛି ୬ ଡିଗ୍ରି ସେଲସିୟସ୍, ଯାହା ୧୯୭୬ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ରେକର୍ଡ ହୋଇଥିଲା ।

ପଞ୍ଚାୟତର ପ୍ରତିନିଧି ବୁଲି ଦେଖିଲେ

ଆଦିତ୍ୟ ବିର୍ଲା ଫିଲ୍ ସେଣ୍ଟର

ସମ୍ବଲପୁର: ଲପଙ୍ଗା, ଜଙ୍ଗଲ ଓ କତରବଗା ପଞ୍ଚାୟତରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ନେତା ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସଦସ୍ୟମାନେ, ଲପଙ୍ଗା ସ୍ଥିତ ଆଦିତ୍ୟ ବିର୍ଲା ଫିଲ୍ ସେଣ୍ଟର ପରିଦର୍ଶନ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ କୌଶଳରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ନିୟୁକ୍ତି କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଦିତ୍ୟ ବିର୍ଲା ଫିଲ୍ ସେଣ୍ଟର ଅତି କମ୍ ଆୟ ଥିବା ଯୁବକ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ କଲେଜ ଛାଡ଼ିଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା କାରଣରୁ ଶିକ୍ଷା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ପାରିନଥିବା ଯୁବକ ମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ କ୍ଷେତ୍ର ଗତ କୌଶଳ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ଲେସମେଣ୍ଟ ସହିତ ମାଗଣା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି ।

କିମିରା ବୁକ୍ସ ପ୍ରକଳ୍ପର ଶିଶୁ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉଦଘାଟିତ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା: କିମିରା ବୁକ୍ସର ନବ ନିର୍ମିତ ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉଦଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବିଧାୟକ ଟଙ୍କେଇ ଡିପାଠୀ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବରେ ଯୋଗଦେଇ ଏହି କୋଠାର ଉଦଘାଟନ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଶିଶୁ ବିକାଶ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା ସହ ମହିଳା ମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାରେ ଜନସାଧାରଣ ଉପକୃତ ହେଉଥିବା କହିଥିଲେ । ସମ୍ମାନିତ ଅତିଥି ଭାବରେ ବୁକ୍ସ ଅଧ୍ୟକ୍ଷା କୃଷ୍ଣପ୍ରିୟା ସାହୁ, ଜିଲ୍ଲା ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ ଅଧିକାରୀ ପୁନ୍ୟବତୀ ହେଲେନ, ବିଡିଓ ଅଭିନୀତା ଲାଲ୍, ସରପଞ୍ଚ ସନ୍ତୋଷିନୀ ପଟ୍ଟେଲ, ବିପିସି ଅନୁପମା ମିଶ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ମଣେନ୍ଦ୍ର ବୁକ୍ସ ଆଇଡିଏଟିଏ ଅଧିକାରୀ ହରିପ୍ରିୟା ପଟ୍ଟେଲଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ବିଭାଗ କର୍ମଚାରୀ ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ ।

ଏକାକୀ ଚାଲିବାର ସାହସ କର

ମୁଖ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହୋଇପାରେ ତାଏବିଟିସର ଲକ୍ଷଣ

ପାଟି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେବା ସମସ୍ୟା ତାଏବିଟିସର ଅନ୍ୟ ଏକ ଲକ୍ଷଣ ହୋଇପାରେ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଏବିଟିସ ଗ୍ରାସ କଲେ ପ୍ରଥମେ ରକ୍ତଶର୍କରା ସ୍ତର ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଦାନ୍ତ ମାଡ଼ି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଏ । ଫଳରେ ଦାନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଭୋଜନ ସମୟରେ ଏହି ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଖାଦ୍ୟର ଅବଶେଷ ରହିଗଲେ, ଧୀରେ ଧୀରେ ଏଥିରେ ଜୀବାଣୁ ବଢ଼ି ମୁଖ ଦୁର୍ଗନ୍ଧର ପ୍ରଥମ କାରଣ ସାଜିଥାଏ । ଅନେକ ସମୟରେ ମୁଖ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଲେ ଲୋକେ ମାଉଥ୍‌ୱାଶ୍ କିମ୍ବା ଜେଲ୍ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଆଦୌ ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ସମସ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗେ । ତେଣୁ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ । ଦାନ୍ତ ସହ ଜଡ଼ିତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ପାଇରିଆ ସମ୍ଭାବନା ବଢ଼ିଥାଏ । ତାଏବିଟିସ୍ ପାତିତଙ୍କୁ ଦିନକୁ ଦୁଇଥର ଦାନ୍ତ ପରିଷ୍କାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଗୋଡ଼ରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ କୃତନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥାଏ, ତା'ର ପଦକ୍ଷେପକୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରାଶାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁ ତେବେ କାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବା ଛାଡ଼ିଦେବା ଉଚିତ, ଏହା ହିଁ ସଂସାରର ସତ୍ୟ । ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ସଶକ୍ତ କରନ୍ତୁ ତଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ବିପଦରେ ଅଟକ ରହିବା ଶିଖନ୍ତୁ । ଯିଏ ଏପରି କରିପାରେ, ତାକୁ ହିଁ ଜୀବନର ସବୁପ୍ରୟୋଗର ଅବସର ମିଳିଥାଏ, ତା'ର ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ପ୍ରସନ୍ନତା ଅନୁଭବ କରିଥାଏ ତଥା ତାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶୋକ ହୋଇ ନଥାଏ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ

ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବଲମ୍ବିତ ଥିବା, ଆମର ଚେତନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇ ନ ଥିବ ତଥା ଆମେ ନିଜର ଦୈବୀ ଅଭିଯାନ ହେତୁ ତତ୍ପର ନ ଥିବା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ଜୀବନ ନିଜର ଉତ୍କର୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ପାତା—ଅବରୋଧରୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଉଚିତ । ଏଥିରେ ଆତ୍ମାର କଲ୍ୟାଣ ନିହିତ । ଯିଏ ଏହାକୁ ବୁଝିଯାଏ, ତାକୁ ଆଉ ବାଟବଣା ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ତା'ର ଆତ୍ମ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅନୁରୂପ ବିଚାରଣା କରିବାରେ ଲାଗେ । ଯିଏ ଆତ୍ମନିର୍ଭର ହେବା ଶିଖିଲା, ତାକୁ ଏବେ କୌଣସି ବି ପରିସ୍ଥିତି ନିଜ ସରପ ଅନକଳ

କରିବାରେ ରୋକି ପାରିବ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରତିଭା ବିକାଶରେ ଏହାଠାରୁ ବଡ଼ କୌଣସି ବାଧି ନାହିଁ । ତା'ର ଜୀବନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ବିଷୟରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ଏବେ ତାକୁ କୌଣସି କଥାର ଚିନ୍ତା ନ ଥାଏ, ତା'ର ଭିତରର ସାହସ ନିଜ ଆତ୍ମାର ଭାଗ୍ୟଦୟ ହେତୁ ଗତିଶୀଳ ହୋଇଥାଏ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଏହି ସଂସାରର ଜଂଜାଳରେ ଫସି ରହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାକୁ ବାସ୍ତବିକ ଜୀବନପଥ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବ ନାହିଁ । ସେ ସର୍ବଦା ଏକଦୂର ଧାରାରୁ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୁତନ୍ତ୍ରକୁ ହିଁ ଚାହୁଁ କରୁଥିବାକୁ ଲାଗିବ । ତା'ର ଆତ୍ମା କେବେ ବି

ସେହି ସୌଭାଗ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରି ପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସିଛେ । ଯଦି ଆମେ ଜାଗରୁକ ହୋଇ ପାରିବା ତେବେ ବୁଝି ପାରିବା ଯେ ଜୀବନର ସବୁପ୍ରୟୋଗ ସେତେବେଳେ ସମ୍ଭବ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଆମେ ତାକୁ ଆତ୍ମାର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା । ତାହାର ସବୁ ସମସ୍ୟାକୁ କେବଳ ଭିତରର ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବା । ଏହି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଏପରି କରିବାକୁ ଲାଗିବେ, ତ ଆପଣଙ୍କ ଆତ୍ମା ବନ୍ଧନଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ନିଜର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦିଶାକୁ ମୁକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ । ଏହା ହିଁ ଏକାକୀ ଚାଲିବାର ଅର୍ଥ ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ପାଅ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବା କର

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ପାଅ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବା କର, ସବୁବେଳେ ସାହାଯ୍ୟ କର, କେବେ କାହାରି କ୍ଷତି କର ନାହିଁ । ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବାଙ୍କ ଏହି ମାନବବାଦୀ ମହାମନ୍ତ୍ର ବିଶ୍ୱ ବିଖ୍ୟାତ । ସାର୍ବଜନ ଆଦୃତ । ଦୈନିକ ରୂପେ ଆଜି ସେ ଆମ ଗହଣରେ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ସନ୍ଦେଶ, ମହାର୍ଯ୍ୟ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଆମ ସହିତ ରହିଛି । ଆଗକୁ ରହିବ ମଧ୍ୟ । ୧୯୨୬ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୨୩ ତାରିଖରେ ଆହୁପ୍ରଦେଶ ଅନନ୍ତପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଚିତ୍ରବତୀ ନଦୀ ତଟସ୍ଥ ଏକ ଛୋଟ ଗ୍ରାମ ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀରେ ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ । ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ସହିତ ଅନେକ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଜଡ଼ିତ । ନବଜନ୍ମିତ ଶିଶୁକୁ ତାଳ ପତ୍ରରେ ଶୁଆଇବା ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଥା । ସେହି ନୀତିରେ ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବାଙ୍କ ଜନ୍ମ ପରେ ତାଙ୍କୁ ତାଳ ପତ୍ରପତ୍ରରେ ଶୁଆଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାଳ ପତ୍ର ତଳେ ନାମ ସାପଟିଏ ଲୋକେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଏହା ସିମିତି କୌଣସି ଅସାଧାରଣ ଘଟଣା ନ ଥିଲା । କାରଣ ପଥୁରିଆ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ସାପ ବାହାରିବା ଏକ ସାମାନ୍ୟ କଥା । କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟ ଉତ୍ତାରୁ ସାପଟି ଆକୃର୍ଯ୍ୟାନ ହୋଇଗଲା । ଖୋଜାଖୋଜି ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ମିଳି ନ ଥିଲା । ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବାଙ୍କ ମନରେ ଧାରଣା ହେଲା ଯେ ନବଜନ୍ମିତ ଶିଶୁପୁତ୍ରଟି ଅଲୌକିକ ଦିବ୍ୟ ଶକ୍ତି ଯୁକ୍ତ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଅବତାର । ଅନ୍ୟ ଏକ ଦକ୍ଷ କଥା ଅନୁସାରେ ଥରେ ବାବାଙ୍କ ମାତା କୁଅରୁ ପାଣି କାଢୁଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପେଟ ଭିତରେ ହାତୀ ଏକ ଦିବ୍ୟ ଆଲୋକ ସଂଚରିତ ହେବା ଅନୁଭୂତ ହେଲା । କିଛିଦିନ ଅନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭାଧାନ ହେଲା । ସମୟ ଅନୁସାରେ ବାବା ଭୂମିଷ୍ଠ ହେଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ ଦିବ୍ୟ ଅବତାର ମନେକରିବା ସେକାଳେ ବିସ୍ମିତ ବିଷୟ ନ ଥିଲା ।

ବାବାଙ୍କ ପିଲାଦିନର ନାମ ରତ୍ନାକରମ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ରାଜୁ । ମାତା ଇଶ୍ୱରୀନୀ ଏବଂ ପିତା ପେଡ୍ଡୁବେଂକାମା ରାଜୁ ରତ୍ନାକରମ । ଜନ୍ମମାଟି ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ ଯାର ପୁରାତନ ନାମ ଗୋଲ୍ଲୁପଲ୍ଲୁ ଓ ପରେ ପୁଷ୍ପପଲ୍ଲୀ ଭାବେ ନାମିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଗୁଡ୍ଡାଲା ଥିବାରୁ ଗାଆଁର ନାମ ଗୋଲ୍ଲୁପଲ୍ଲୀ ଓ ଭଲ ହୁଙ୍କାର ବହୁଳତା ଯୋଗୁଁ ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ ପଡ଼ିଥିଲା ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ରହିଛି । ତେଲଗୁ ଭାଷାରେ ପୁଷ୍ପ ମନେ ପିଣ୍ଡୁତିର ସମୂହ । ତତ୍କାଳୀନ ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ କ୍ଷେତ୍ର ସେତେ ସମୃଦ୍ଧ ନ ଥିଲା । ଏହା ବୃଷ୍ଟି ବିରଳ ଅଞ୍ଚଳ ଥିଲା । ଲୋକେ ଦୁର୍ଗ୍ଧ ଓ ଦୁଃଖତାମୟ ପଦାର୍ଥରୁ ନିଜର ଗୁରୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଉଥିଲେ । ସତ୍ୟନାରାୟଣ ତାଙ୍କ ମାତାପିତାଙ୍କ ଅକ୍ଷମ ସହାନୁଭୂତିରେ ଜଣେ ଭଲ ଓ ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଥିଲେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଚାରି ଜଣ ଭାଇ ଭଉଣୀଙ୍କ ଛୋଟ ବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଗୋଲ୍ଲୁପଲ୍ଲୀରେ ଏକ ଏକବର୍ଷିଆ ଚାଟଶାଳା ଥିଲା । ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷାର ସୁବିଧା ନ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ତିନି କିଲୋମିଟର ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗ୍ରାମକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ନିକଟରେ ରହି ହାଇସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ପିଲା ଦିନରୁ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଉଦାର, ଉଦ୍ୟମୀ ଓ ସର୍ଜନଶୀଳ ଥିଲେ । ଅକ୍ଟୋବର ୨୦, ୧୯୪୦ ମସିହାରେ ସେ ନିଜକୁ ଅବତାର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ପରିବାର ଲୋକଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ମୁଁ ତୁମର ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ମୁଁ ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବା । ମୋର ମିଶନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ମୋତେ ଘର ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଶାନ୍ତି ନିଳୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଭବ୍ୟ ଯାତ୍ରାର ଇଶ୍ୱରୀୟ ସଂକେତ ଥିଲା । ଏବେ ମାତା ଇଶ୍ୱରୀନୀ ଏବଂ ପିତା ପେଡ୍ଡୁବେଂକାମା ରାଜୁ ରତ୍ନାକରମ । ଜନ୍ମମାଟି ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ ଯାର ପୁରାତନ ନାମ ଗୋଲ୍ଲୁପଲ୍ଲୁ ଓ ପରେ

ତତ୍କର ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଣ୍ଡା

ସାଇ ଜିଲ୍ଲା ଆୟତ୍ତକାଶ କରିଛି ଯାହାର ସଦର ମହକୁମା ରୂପାନ୍ତରିତ ପାବନ ଭୂମି ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ । ତଳିତ ନଭେମ୍ବର ନଅ ତାରିଖରୁ ଛବିଶ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଳିତ ହେଉଛି । ଏହା କେବଳ ଏକ ଉତ୍ସବ ନୁହେଁ । ଏହା ଉତ୍ତର ପାଠିକ୍ ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ । ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ସଭାବନା, ପ୍ରେମ ଓ ସର୍ବୋପରି ସେବା ମନ୍ତ୍ର କୋଟିକୋଟି ଜନତାଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରୁଛି । ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା, ସାମ୍ବୁଧ୍ୟ, କୃଷି ପାଳାୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ, ଗମନାଗମନ, ରୋଜଗାର ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଅମାୟ ଅବଦାନ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ । ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଇର୍ଜିତରେ ସ୍କୁଲ, କଲେଜ, ଯୁନିଭର୍ସିଟି, ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଇତ୍ୟାଦି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ ଗ୍ରାମରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବାବା ଏକ ଜେନେରାଲ ହସ୍ପିଟାଲ ନିର୍ମାଣ କରାଇଥିଲେ । ସ୍ୱିଜାରଲ୍ୟାଣ୍ଡର ଜଣେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହାରା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସହଯୁକ୍ତ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାରେ ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ ଠାରେ ୧୯୯୧ ମସିହାରେ ସର୍ବ ସୁପର ସ୍ପେଶାଲିଟି ହସ୍ପିଟାଲ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବା ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହଯୋଗ ନେବାକୁ ଅମଙ୍ଗ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ନୁହେଁ, ଜନତାଙ୍କ ଅର୍ଥ ଓ ଜନତାଙ୍କ ସେବାରେ ଲାଗିବ କହିବା ପରେ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ । ଏତଦାରିକ୍ତ କୋଲକତା ହାଇଲଟ ଫିଲ୍ଡ ଓ ନବା ମୁସାଲରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ସୁପର ସ୍ପେଶାଲିଟି ହସ୍ପିଟାଲ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ତିନୋଟି ଯାକ ହସ୍ପିଟାଲରେ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସଫଳତା ସହ ମୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ମିଳେ । ସେ ସମୟରେ ଚେନ୍ନେଇରେ ପାଳାୟଜଳର ଘୋର ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରଶାନ୍ତି ନିଳୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିବ୍ୟ ଭବ୍ୟ ଯାତ୍ରାର ଇଶ୍ୱରୀୟ ସଂକେତ ଥିଲା । ଏବେ ମାତା ଇଶ୍ୱରୀନୀ ଏବଂ ପିତା ପେଡ୍ଡୁବେଂକାମା ରାଜୁ ରତ୍ନାକରମ । ଜନ୍ମମାଟି ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀ ଯାର ପୁରାତନ ନାମ ଗୋଲ୍ଲୁପଲ୍ଲୁ ଓ ପରେ

ପାରିଥିଲେ । ଯାତାୟାତର ବିଶେଷ ସୁବିଧା ନ ଥିବା ହେତୁ ଲୋକେ ବଳଦ ଗାଡ଼ିର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଗମନାଗମନ ସକାଶେ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରକୁ ସଡ଼କ ପଥରେ ସଂଯୋଗକରଣ କାମ ମଧ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ । ଉର୍ଦ୍ଧାବରମରୁ ପୁଷ୍ପପାର୍ଥୀକୁ ରେଲ ସଂଯୋଗକରଣ ଏବଂ ବାଙ୍ଗାଲୋରକୁ ବିମାନ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାଙ୍କର ମହତ ଅବଦାନ । ସାମାଜିକ ସମୃଦ୍ଧିକରଣ ସହ ମଣିଷ ଜୀବନର ରୂପାନ୍ତରଣ ଉପରେ ସେ ଖୁବ ଗୁରୁତ୍ୱ ଆରୋପ କରୁଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ, ୨୪, ୨୦୧୧ ରେ ସେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ହେଁ ତାଙ୍କର ନୀତି ଶିକ୍ଷା ତିରକାଳ ପାଇଁ ମଣିଷ ସମାଜର ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ ହୋଇ ରହିବ । ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶାନ୍ତି ନିଳୟମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ବିଶ୍ୱର ୧୪୦ ରୁ ଅଧିକ ଦେଶରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟ ସାଇ ସ୍ୱୋ ସଂଗଠନ କାମ କରୁଛି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଜୀବନ ନବୀନ ଆଶା, ତିଶା ଏବଂ ସଞ୍ଜକ୍ଷର ସହ ଆଗକୁ ବଢୁଛି । ଭଗବାନ ସତ୍ୟସାଇ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଶିକ୍ଷା ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ପଦ । ସେ କହୁଥିଲେ ଶିକ୍ଷା ଜୀବନ ପାଇଁ, ଜିଇବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ବାବା ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଉ - Discipline, Dedication, Devotion, Determination, Discrimination ଓ ପାଞ୍ଚଗୋଟି - Compassion, Charity, Character, Calmness, Contentment ବିଷୟରେ ସର୍ବଦା କହି ଆସୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ଅନୁଶାସନ ହିଁ ଜଣେ ଯଥାର୍ଥ ମଣିଷର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ । ଯାହା କିଛି ମଧ୍ୟ କରିବା ତାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ ଭାବ ନେଇ କରିବା ହେଉଛି ସମର୍ପଣ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ପ୍ରବାହକୁ ଭକ୍ତି କିମ୍ପା ନିଷା କୁହାଯାଏ । ଥରେ ସଠିକ ରାସ୍ତା ଚୟନ କଲା ପରେ ପଛକୁ ଫେରି ନଚାହିଁବା ହେଉଛି ଦୃଢ଼ତା । ଠିକ ଓ ଭୁଲ, ସତ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ

ବାଛି ପାରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜୀବନର ଅସଲ କଳା ଅଟେ । କରୁଣା, ପରୋପକାର, ଚରିତ୍ର ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ତ୍ୱଶ୍ଚି ଦ୍ୱାରା ମାନବ ଜାତିର ସେବା କରାଯାଇ ପାରିବ । କରାଯାଉଛି ମଧ୍ୟ । ସାମାଜିକ କହୁଛି ତୁମେ ଜଣେ ନୁହଁ, ତିନି ଜଣ । ଜଣେ ତୁମେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଯାହା ଚିନ୍ତା କର, ଜଣେ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଯାହା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଓ ଜଣେ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଯାହା ଅଟ । ଆହା ହିଁ ସାର । ଆହା ହିଁ ସତ୍ୟ । ଅନ୍ତରର ଦିବ୍ୟ ସତ୍ୟ । ତାକୁ ଅନୁଭବ କର ଓ ଜିଅଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବା କର । ଦୁନିଆଁରେ ଏକ ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଅଛି । ତାହା ହେଉଛି ଭଲ ପାଇବା । କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭାଷା ଅଛି । ତାହା ହେଉଛି ହୃଦୟର ଭାଷା । ଇଶ୍ୱର ଏକ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସର୍ବବିଦ୍ୟମାନ । ବାବା ଆଉ ମଧ୍ୟ

କହୁଛି ଲୋକଙ୍କୁ ବିଚାର ନକରି ବୁଝନ୍ତୁ । କାରଣ ବୁଝିଲେ ଗୁହଣୀୟତା ଆସେ, ସ୍ୱୀକୃତି ଅନୁକୂଳନ ସୃଷ୍ଟିକରେ ଏବଂ ଆମେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁକୂଳନ କରୁ ଅନେକ ସଂଘର୍ଷ ଆକାର ଧାରଣ କରିବ । ପୂର୍ବରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ସତ୍ୟ ସାଇ ବାବା ଲୋକଙ୍କ ସହାୟତା କରିବା, ତାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବିକାଶ କରିବାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି । ଆଜି ସେ ନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବିଚାରଧାରା ଜୀବିତ ରହିଛି ଯାହା ଆମକୁ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ଅହିଂସାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିବ । ଆସନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେବା କରିବା । ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଆମେ କଲ୍ୟାଣୀୟ ହେବା ।

ପ୍ରାକ୍ତନ ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ, ସମଲପୁର

ପଞ୍ଚଭୂତରେ ଗଢ଼ା ଏ ଶରୀର ଦିନେ ସେହି ପଞ୍ଚଭୂତରେ ହିଁ ବିଲୀନ ହୋଇଯିବ । ଏହା ଚିରନ୍ତନ ସତ୍ୟ । ଏହାକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କୋଟି କୋଟି ଅର୍ଥର ଅଳଙ୍କାରରେ ସଜେଇ, ନାନାଦି ପ୍ରସାଧାନ ସମାଗ୍ରାଉ ପୁଲେପ ଦେଇ, ବହୁମୂଲ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଏ ଶରୀରର ଶେଷ ପରିଣତି କ'ଣ ତାହା ଯଦି ବିଚାର କରାଯାଏ । ତେବେ ବୃଥା ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର, ଅଭିମାନ, ଦାମ୍ଭିକତା ସବୁକିଛି ଶୂନ୍ୟରେ ମିଳେଇଯିବ । ଆହା ଯେତେବେଳେ ଏ ଶରୀର ତ୍ୟାଗକରେ ସେତେବେଳେ ଏ ଦେହରେ ନା ଥାଏ କୌଣସି ଆଭୂଷଣ, ନା ସାଙ୍ଗରେ ଯାଏ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି, ଏଣ୍ଡର୍ସ୍ମ୍ୟ । ତୁଳାତରୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଶୟନ କରୁଥିବା ଏ ଶରୀର, ଶେଷରେ ଛଅ ଖଣ୍ଡ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ କୋକେଇରେ ବନ୍ଦା ହୋଇ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର ଓ ଶୂନ୍ୟହସ୍ତରେ ବିଦାୟ ନେଇ ମୁଠାଏ ପାଉଁଶରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଯାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ସଙ୍ଗରେ ଯାଏ ତ କେବଳ କରିଥିବା କର୍ମଗୁଡ଼ିକର ଫଳମାନ, ଯାହାକି ପରେ ଆମକୁ ପ୍ରାରବ୍ଧ ବା ସଞ୍ଚିତ ଭାବେ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆମ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାର ସମୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମାରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ । ଏହି ସତ୍ୟତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିବା ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯଦି ଆମେ କିଛି ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ତେବେ ବଞ୍ଚି ରହିବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧିତ ହୋଇଯିବ । ମଣିଷ ଜୀବନ ପାଇଁ ମାନେ ନୁହେଁ ଯେ, ଜୀବନକୁ କେବଳ ଉପଭୋଗ କରିବା । ଭୋଗୀ ହେବା ମାନେ ନୁହେଁ ଯେ, କେବେ ଯୋଗ ସାଧନା କରିପାରିବା ନାହିଁ । ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଯୋଗୀ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ହୋଇପାରିବା । ଏଥିପାଇଁ ସଂସାର ବୈରାଗୀ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଯଦି ବିଚାର କରାଯାଏ, ତେବେ ସେ ଭଗବତ୍ ସତ୍ୟଧାରୀ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମାନବୀୟ ଲୀଳା ରଚି ସମସ୍ତ ସଂସାର ପାଇଁ ଆଦର୍ଶ ପାଲଟିଛନ୍ତି । ଏଣ୍ଡର୍ସ୍ମ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଜନକଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ରାଜକୁଳରେ ଜନ୍ମିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମାତାପିତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ବନବାସଜନିତ କଷ୍ଟକୁ ବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନକୁ ଯଦି ସବିଶେଷ ଆଲୋଚନା କରାଯାଏ ତେବେ ମାନବ ଜୀବନ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷଣୀୟ ହେବ । ତାଙ୍କର ନୀତି ଆଦର୍ଶକୁ ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମାତ୍ର କରାଯାଏ ତେବେ ଏ ଜନସମାଜ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଯିବ । କାହାର ମନ୍ଦ ପାଞ୍ଚିବା, ଅନିଷ୍ଟ କରିବା, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶକ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆତ୍ମାତ ଦେବା, ଛଳନା କରିବା, ପ୍ରପଞ୍ଚ ରଚିବା ଆଦି ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନାଶ କରିଦିଏ । ଯେତେଦିନ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯଦି କାହାର କିଞ୍ଚିତ ମାତ୍ର ଉପକାରରେ ଆମେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିପାରୁଛେ ତେବେ ତାହାକୁ ହାତଛଡ଼ା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ଭଲ ମନ୍ଦ ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେତେବେଳେ ତାର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଘେରି ରହିଥିବା ଭଲ ବନ୍ଧୁ କୁହୁଏ ତା' ବିୟୋଗ ସମୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଥାଏ ଅପଯଶ ଗାନ କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଦୁର୍ଲଭ ଏ ମଣିଷ ଜୀବନର କିଛି କ୍ଷଣ ଯଦି ପରୋପକାର ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଏ ତେବେ ତାହା ମାନବତାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ଶରତ ଓ ଶୀତର ଔଷଧ ଅଦା, ତୁଳସୀ ଓ ବାସଙ୍ଗ

ସାଧାରଣତଃ ବର୍ଷା, ଶରତ ଓ ଶୀତ ଋତୁରେ ଶ୍ୱାସ କାଶଜନିତ ସମସ୍ୟା ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ବଡ଼ିବଗିଚାରେ ଥିବା ଅଦା, ତୁଳସୀ ଓ ବାସଙ୍ଗର ବ୍ୟବହାର ମଧ୍ୟ କରି ପାରିବେ । ଅଦା: ଛାତିରେ କଫ ଜମି ରହି ଶ୍ୱାସ ହେଉଥିଲେ ଅଦାର ସହ ପିପ୍ପଳି ରୁଷ୍ଟି ମିଶାଇ ଖାଆନ୍ତୁ । ନିୟମିତ ଖାଇଲେ ଶ୍ୱାସରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ଶୁଣ୍ଠାଳା କାଶ

ହେଉଥିଲେ, ଅଦାର ସ, ପିପ୍ପଳା ରୁଷ୍ଟି ଓ ମହୁ ମିଶାଇ ଖାଆନ୍ତୁ । କାଶ କମିଯିବ । ଯଦି ଖାବ୍ୟରେ ଅରୁଚି ଓ ଅତିମାନ୍ୟ ହେଉଥାଏ, ତେବେ ଅଦା, କଞ୍ଚା ତେନ୍ତୁଳି ଓ ସୈନ୍ଧବ ଲୁଣ ମିଶାଇ ଚଟଣି କରି ଖାଆନ୍ତୁ । ଅରୁଚି ଦୂର ହେବ । ତୁଳସୀ: ନିୟମିତ ତୁଳସୀ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଥାଏ । ଶ୍ୱାସ ସମସ୍ୟା ଥିଲେ କଳା ତୁଳସୀ ପତ୍ର ରସ ସହ ମହୁ

ମିଶାଇ ଖାଆନ୍ତୁ । ଶ୍ୱାସରୁ ଧଳା ପେଲି ହେଉଥିଲେ କମିଯିବ । ବାସଙ୍ଗ: ବାସଙ୍ଗ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣରେ ଭରା । ବାସଙ୍ଗ ପତ୍ର ରସରେ ମହୁ ମିଶାଇ ଦିନକୁ ୨ ଥର ଖାଇଲେ ଶ୍ୱାସ ଓ କାଶରୁ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ନାକରୁ ରକ୍ତ ପଡୁଥିଲେ ବାସଙ୍ଗ ପତ୍ର ରସ ବାହାର କରି ନାକରେ ପକାଇଲେ ରକ୍ତ ପଡିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ବର୍ଷା, ଶରତ ଓ ଶୀତ ଦିନରେ ଦାନ୍ତ

ବିନ୍ଦା ଓ ମାଡ଼ି ଦରଜ ହୋଇଥାଏ । ବାସଙ୍ଗ ପତ୍ରର ରୁଷ୍ଟିକୁ ଦାନ୍ତ ଓ ମାଡ଼ିରେ ଘଷିଲେ ଦାନ୍ତ ହଲିବା, ଦାନ୍ତବିନ୍ଦା ଓ ମାଡ଼ି ଦରଜ ଭଲ ହୁଏ ।

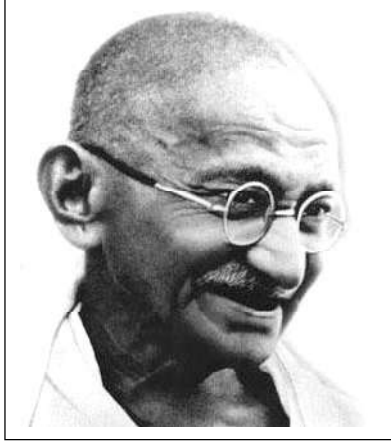
ସୂକ୍ଷ୍ମ

ବର୍ଷ ୨୯, ସଂଖ୍ୟା - ୪୮, ୩୦ ନଭେମ୍ବର - ୭ ଡିସେମ୍ବର ୨୦୨୫

ସମସ୍ତେ ସହରସୁଦ୍ଧା

ଆଧୁନିକତାର ଚାଳକତା ଭିତରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ଏବେ ସ୍ଥିତି ହୋଇଗଲାଣି । ଉଚ୍ଚ ଆଧୁନିକତାର ପ୍ରଭାବ ଦୈନନ୍ଦିନ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନ ଶୈଳୀ, ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ, ଚାଲିଚଳଣି, ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ପରିବେଶକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି । କାଳର କରାଳ ଗତିରେ ଗାଁର ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ସୁଖ ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଲୀନ ହେବାକୁ ବସିଲାଣି ।

‘ଭାରତର ପ୍ରକୃତ ଆତ୍ମା ଗାଁରେ ଅଛି’ ଗାନ୍ଧିଜୀ କହିଥିବା ଏହି ଉକ୍ତିଟି ମଧ୍ୟ ସମୟକ୍ରମେ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲାଣି । କାହିଁକିନା ଏବେ ସମସ୍ତେ ସହର ମୁହାଁ । ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପରିବେଶରେ ଗାଁର ଅବସ୍ଥିତି । କାଉର କା କା ରାବରୁ ଗାଁର ସକାଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବିଲୁଆର ହୁଏ ହୋଇ ଶବ୍ଦରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ଆଧୁନିକତା ନାଁରେ ଅସହଜିତ ପରିବେଶ ହେତୁ କାଉ, ବିଲୁଆ ବି ବିଲୁସ୍ତ ପ୍ରାୟ । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ପ୍ରଭାବରେ ଗୃହମଣ୍ଡଳରେ ସକାଳ ହେଉଛି । ଓଡ଼ିଆ ଘରର ରାତିନାତି ଅନୁଯାୟୀ ଘରର କୂଳବଧୁମାନେ ସକାଳୁ ଘର ଅଗଣାକୁ ଝାଡ଼ୁ ମାରି ଗୋବର ପାଣି ପକାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେ ଦୃଶ୍ୟ ଏବେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନି । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ଆଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ହେତୁ ହଳ ଲଙ୍ଗଳ, ଶଗଡ଼କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଢ଼ିର ପିଲାମାନେ ଆଉ ଗାଁରେ ନୁହେଁ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ମା’ ତାର ପିଲାକୁ ଆଉ ଧୋରେ ବାୟା ଧୋ, ଆ ଜହ୍ନ ମାମୁଁ ସରଗ ଶଶି ଗାତ ଗାଇ ଶୁଆଇ ଦଉନି ବରଂ ମୋବାଇଲରେ କାର୍ଟୁନ, ରିଲ୍ସ ଦେଖାଇଲେ ପିଲା ଖାଉଛି ଏବଂ ଶୋଉଛି । ଅତ୍ୟଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ଉଦ୍ଭାବନ ହେତୁ ମନ୍ଦିରରେ ଆଳତି ପାଇଁ ଆଉ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ୁ ନାହିଁ, କଲେକ୍ଟିବ୍ଲ ସ୍ୱୟଂ ଚାଳିତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ଆଳତି ହୋଇଯାଉଛି । ଆଧୁନିକତାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ସହରମୁହାଁ । ତେଣୁ ଗାଁରେ ଆଉ ଯୌଥ ପରିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଢ଼ିର ପିଲାମାନେ ଜେଜେ ଜେଜେମାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଗାଁର ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ଏବେ ଶୂନ୍ୟ ଶାନ୍ । କାରଣ ମୋବାଇଲ ଓ ଅନଲାଇନ ଗେମ୍ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁବ ପିଢ଼ିଙ୍କର ମନୋରଞ୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ସାଜିଛି । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ତଥା ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣ କୁହାଯାଉଥିବା ପଖାଳ କଂସାଟି ଡାଇନିଂ ଟେବୁଲରେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଲଢ଼େଇ କରିଛି । କେବଳ ପଖାଳ ଦିବସରେ ଓଡ଼ିଆ ମାନଙ୍କର ପଖାଳ ପ୍ରତି ଥିବା ପ୍ରେମ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଚୋମିନ, ମ୍ୟାଗି, ନୁହୁଲ୍ଲର ସ୍ୱାଦ ଆମକୁ ଏତେ ପାଗଳ କରିଛି ଯେ ଆମେ ରୁଡ଼ା ମୁଢ଼ିକୁ ଭୁଲି ଗଲେଣି । ଘରେ ଆଉ ମୁଢ଼ି ଭଜାଯାଉନି କି ଘରକୁ କୁଣିଆଁ ଆସିଲେ ଲେମ୍ବୁ ପାଣି କି ଦହି ସରବତ ଦିଆଯାଉନାହିଁ । କୋଲୁଡ଼ିଙ୍କରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଉଛି । କୋଲୁଡ଼ିଙ୍କ ଦେଇ ନପାରିଲେ କୁଆଡ଼େ ପ୍ରେଷ୍ଟିଜ ପଲେଇ ଯାଉଛି । ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରଭାବରେ ଓଡ଼ିଆ ଖାଦ୍ୟ ନିଜର ସ୍ଥିତି ହରାଇବାକୁ ବସିଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପିଢ଼ିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱାଦହୀନ ଲାଗୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ ରାସ୍ତା କଡ଼ରେ ଛତୁ ଫୁଟିଲା ପରି ଫାଷ୍ଟଫୁଡ଼ ସ୍ଥଳ ସବୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ଉଚ୍ଚ ଆଧୁନିକତା ଏବଂ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତା ଆମ ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲାଣି । ଆଧୁନିକତା ନାଁରେ ଗାଁର ଲୋକ ସଂସ୍କୃତି ମଧ୍ୟ ଲୋପ ପାଇଲାଣି । ପର୍ବପର୍ବାଣୀରେ ରାମଲୀଳା, ପାଲା, ଦାସକାଠିଆ, ଘୋଡ଼ାନାଚ ବଦଳରେ ଡିଜେ ଆଉ ଉଲ୍ଲଗ୍ନ ନୃତ୍ୟ ପରିବେଷଣ ହେଉଛି । ନହେଲେ ଲୋକେ ଦେଖିବାକୁ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ଗାଁରେ ପୁନେଇ ପର୍ବରେ ବିଭିନ୍ନ ପିଠାପଣା ସାଙ୍ଗକୁ ରଜ ଦୋଳି, ରଜ ପାନ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ତାସ, ଲୁହ, କବଡ଼ି ଖେଳରେ ଗାଁ ପରିବେଶ ବେଶ ମନୋରମ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସବୁ ବଦଳି ଗଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ରଜ କହିଲେ ବାର ଦେଖି ଭଲ ମାସ ନହେଲେ କିମ୍ପା ଯଦି ଠିକ୍ ଆମିଷ ବାରରେ ରଜ ନ ପଡ଼ିଲା ତାହେଲେ ସେ ରଜ ବେକାର । ଖାଲି ରଜ ନୁହେଁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ପୂଜା ପାର୍ବଣରେ ଆଧୁନିକତାର ଛାପରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜୀବନର ଶୈଳୀ ବଦଳି ଗଲାଣି । ପୂର୍ବରୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ ପୂଜା କରାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତାହା ଆଉ ନାହିଁ । କେକ୍ କାଟି ପାଳନ କରାଯାଉଛି ଜନ୍ମଦିନ । ଗାଁରେ ହେଉଥିବା ବିବାହ ଉତ୍ସବରେ ହଳଦୀ, ମେହେନ୍ଦି, ସଙ୍ଗାତ, ପ୍ରି ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ ପରି ଆଧୁନିକତା ଏବଂ ଅପସଂସ୍କୃତି ନିଜର କାୟା ବିସ୍ତାର କଲାଣି । ଆଗରୁ ଝିଅମାନେ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ବାହୁନା ଶିଖୁଥିଲେ ଏବଂ ଝିଅ ବିଦାୟ ସମୟରେ ବୋଲୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତାହା ଇତିହାସ ହୋଇ ଗଲାଣି । ଆଧୁନିକତାର ପ୍ରଭାବ ସବୁଠୁ ବେଶି ପରିବେଶ ଉପରେ ପଡ଼ିଛି । ଅସହଜିତ ପରିବେଶ ପ୍ରଭାବରେ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଦେଇଛି । ଠିକ୍ ସମୟରେ ବର୍ଷା ହେଉନି କି ଶୀତ ହେଉନି । ବର୍ଷ ସାରା ଗରମ ଅନୁଭୂତ ହେଉଛି । ଶ୍ରାବଣ ମାସରେ ମଧ୍ୟ ବୈଶାଖ ପରି ଝାଞ୍ଜି ରହୁଛି । ଗାଁରେ କୋଇଲି, ହଳଦାବସନ୍ତ, ଘରଚିଆ, ବାଲ ଚଢ଼େଇ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନି । ସତରେ ଆଧୁନିକତାର ପ୍ରଭାବରେ ଆମର ଜୀବନ ଶୈଳୀ ବଦଳି ଯାଇଛି ସତ ଆମେ ଖୁସିରେ ରହୁଛେ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିରେ ନୁହେଁ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚ ରୂପ ଧାରଣ କରିବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁବ ପିଢ଼ି ଏଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନହେଲେ ମଣିଷ ସମାଜ ମଧ୍ୟ ଡାଇନୋସର ପରି ଲୋପ ପାଇଯିବ ।

ଶରୀରର ମାଧ୍ୟମରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ମିଳନ ହିଁ ବିବାହର ସମ୍ମୁଖରେ ଆଦର୍ଶ ହୋଇ ରହି ଆସିଛି । ଯେଉଁ ମାନସିକ ପ୍ରେମକୁ ତାହା ପ୍ରକଟ କରେ, ତାହା ଦିବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱପ୍ରେମ ଆଡ଼କୁ ଏକ ସୋପାନ ହେବାଲାଗି ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିହାର, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଦ୍ଧିଚର୍ଯ୍ୟ, ଏକଟି ହେଉଛି ଆଦର୍ଶର ଅବସ୍ଥା । ଯଦି ତାହାର କଳ୍ପନା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସାହସ ନ ହେଉଛି, ତେବେ ତୁମେ ଅବଶ୍ୟ ବିବାହ କରିବ, ମାତ୍ର ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଆତ୍ମ ସଂଯମର ଏକ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଥବା ଉଚ୍ଚତର ଜୀବନର ଆକାଂକ୍ଷା ରଖୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପୂର୍ଣ୍ଣବୁଦ୍ଧିଚର୍ଯ୍ୟ ଅଥବା ବିବାହିତ ଅଥବା ବିବାହିତ ବୁଦ୍ଧିଚର୍ଯ୍ୟର କଳ୍ପନା କରିପାରିବେ । ସେଭଳି ଏକ ଜୀବନ ଲାଗି ଏହା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିବାହ ହେଉଛି ଜୀବନର ଗୋଟିଏ

ଆଦର୍ଶ ବିବାହ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ସାଭାବିକ ଘଟଣା ଏବଂ ତାହାକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଏକ ଅପମାନଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ବିଚାର କରିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ବିବାହକୁ ଆମେ ଏକ ସଂସ୍କାର ବୋଲି ଦେଖିବା ତାହା ହିଁ ଆଦର୍ଶ ଏବଂ ତେଣୁ ବୈବାହିକ ଜୀବନରେ ଆମକୁ ଆତ୍ମ ସଂଯମର ହିଁ ଏକ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଯୌନ ଲାଳସାକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ନିମନ୍ତେ କରାଯାଉଥିବା ବିବାହ ଆଦର୍ଶ ବିବାହ ନୁହେଁ । ଏହା ହେଉଛି ବ୍ୟଭିଚାର ଏହାକୁ କାମାତୁରତା ବୋଲି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ।

ମନୁ ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନକୁ ଧର୍ମଜ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସିଏ ଏକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପ୍ରେରଣାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନଟି ପରେ ଜନ୍ମ ହେଉଥିବା ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେ କାମଜ କାମନାରୁ ଜନ୍ମ ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ସଂକ୍ଷେପରେ ତାହା ହିଁ ଆମଲାଗି ଯୌନ ସମ୍ବନ୍ଧର ବିଧାନଟିକୁ ନିରୂପିତ କରି ଦେଉଛି । ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଏକ ପରମ ବିଧାନ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କ’ଣ ହୋଇ ପାରନ୍ତି ? ଭଗବାନଙ୍କୁ ମାନିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସେହି ବିଧାନକୁ ମାନିବା ।

କାମନାର ଚରିତାର୍ଥ ବିଧାନ ନିମନ୍ତେ ଯୌନ ସଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ପଶୁତୁକୁ ପୁଣି ଫେରିଯିବା ବୋଲି କୁହାଯିବ ଏବଂ ତେଣୁ,

ତାହାର ଉପରକୁ ଉଠିବା ହିଁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକୃତ ହୋଇ ରହିବା ଉଚିତ । ମାତ୍ର, ପତି ପତ୍ନୀ ସମ୍ପର୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ସମ୍ଭବ ନ ହେଉଥିଲେ ତାହାକୁ ଆମେ ଏକ ପାପ ଅଥବା କଳଙ୍କ ବୋଲି ଆଦୌ କହିବା ନାହିଁ । ଆପଣାର ରସନାତୃପ୍ତି ଲାଗି ପୂର୍ଣ୍ଣବାର କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି କୋଟି କୋଟି ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା କାମବାସନାର ପରିତୃପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଯୌନକ୍ରିୟାରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହା ସର୍ବଦା କରୁଥିବେ ଏବଂ ଆପଣାର ଶୁଙ୍ଘଳାରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଘଟିଲେ ପ୍ରକୃତି ଯେଉଁସବୁ ଅଗଣିତ ଅନିଷ୍ଟକୁ ଶାସ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ଆଣି ଆମ ଉପରେ ଲଦି ଦେଇଥାଏ, ସେମାନେ ସେହି କଠୋର ଶାସ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରୁଥିବେ । ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଅତୃଷ୍ଣିତ ପ୍ରେମ ଅନ୍ୟ ସକଳ ପ୍ରେମ ତୁଳନାରେ ଆମକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇନିଏ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅତୃଷ୍ଣିତ ପ୍ରେମ ସହିତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ମିଶିକରି ରହିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ତଦ୍ୱାରା ପରମ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରକୁ ଚାଲି ଯାଇଥାଉଁ । ତେଣୁ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଯୌନ ଚେତନା ଅଥବା ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରହି ନ ଥାଏ, ସେଠାରେ ବିବାହର ଅବସର ରହିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

ଗାତା ଓ ଯୁଦ୍ଧ ଡା. ନାମୟଙ୍କ ମିଶ୍ର

ଗାତା ସୁଗାତା ପରମ ପୁନାତା” - ଶ୍ଳୋକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଭଗବତ୍ ଗୀତାକୁ ଗାନ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହାର ଶ୍ଳୋକାବଳୀ ଗୁଡ଼ିକର ବିଭିନ୍ନ ଛନ୍ଦ ରଚନାରୁ ଏହା ଆହୁରି ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ଅଧୁନା ଏହାକୁ ଗାନ କରିବାର ମର୍ମିକଙ୍କର ଅଭାବ ହେତୁ ପାଠ କରାଯାଉଛି ଆମେ ‘ଗାତାପାଠ’ ବୋଲି କହୁଅଛୁ । ଅନ୍ୟଥା ଏହାର ସାମ୍ପ୍ରତିକତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ମନୋହାରିଣୀ ଥିଲା ।

ସର୍ବାପୋନିଷଦ ଗାବୋଦୋଷ୍ଠା ଗୋପାଳନନ୍ଦନଃ । ପାର୍ଥବସ୍ତୁ, ସୁଧାଭୋକ୍ତା ଦୁର୍ଯ୍ୟ ଗାତାମୃତଂ ମହତ୍ । ସର୍ବେଶ୍ୱର ଶିଶୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୁରୁ ସାହିପନିଙ୍କ ଆଶ୍ରମରେ ଶିକ୍ଷାଳାଭରେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ଋଷିଙ୍କର ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ସାଧନା କରି ଯେଉଁ ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ଉପନିଷଦ ରଚନା କରି ଯାଇଥିଲେ ତାକୁ ସେ (ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ) ଗୁରୁଦିନରେ ଆୟତ କରିପାରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଗୁରୁ ସାହିପନୀ କହିଥିଲେ, ତୁ ତ ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଧାର, ତୋର ଶାସ୍ତ୍ର ପାଠ କି ଦରକାର ? ତେବେ ବି ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରା ରକ୍ଷାର୍ଥେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗୁରୁ ଗୃହରେ ରହି ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥିଲେ ଓ ସ୍ୱାୟତ୍ ଅଲୌକିକ ଶକ୍ତି ବଳରେ ଗୁରୁଙ୍କର ମୃତପୁତ୍ରକୁ ଜିଆଁଲି ଆଣିଦେଇଥିଲେ । ମାନବ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଉଚ୍ଚାଦର୍ଶକୁ ଘେନିଯିବାକୁ ଘୋର ସଂଗ୍ରାମରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଗାତାମୃତ ଶୁଣାଇଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ୟଥିଲା “ଉଦାତ୍ ତେ ପୁରୁଷ ନାବୟାନ” ଅର୍ଥାତ୍ ହେ । ପୁରୁଷ । ସର୍ବଦା ତୋର ଉଦ୍ଧୃତ୍ୱ ଗତି ହେଉ । ମାନବକୁ ତାର ପୂର୍ବସୁରୀ ସିଦ୍ଧ ସାଧକ ମନୁଜଙ୍କ ବିରଚିତ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ବୁଝାଇ ହୁଏ । ତେଣୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୂର୍ବ ରଚିତ ସକଳ ଉପନିଷଦର ସାରକୁ ଦୋହନ କରି ଅର୍ଜୁନକୁ ବକ୍ତା ରୂପେ ରଖି ଯେଉଁ ଗାତା ରୂପା ଦୁଗ୍ଧ ସୁଧା

ମାନଙ୍କର ପାଇଁ ଦେଇଗଲେ ତାର ପଟାନ୍ତର ନାହିଁ । ଏଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶାଲି ପୂର୍ବ ପଠିତ ସବୁ ଉପନିଷଦର ସାରକୁ ଆଣି ଗାତାମୃତ କଲେ ନା ତାଠୁଁ ଅଧିକ କିଛି ନିଜେ ବି ଦେଲେ । ଦୁଗ୍ଧ ଗାତାମୃତଂ ମହତକ’ ରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ସେ ସର୍ବଉପନିଷଦର ନରହି ଗାତା ମହନାୟ ଅମୃତ ପାଳଟିଗଲା । ଅମୃତ ପାନ କଲେ ମୃତ୍ୟୁଭୟ ନଥାଏ । ଦେବତା ମିଳେ କିନ୍ତୁ ଏହାସତ୍ତ୍ୱେ ଏହା ବ୍ୟାଧି, ପାତନ, ଅଭିଶାପ ଆଦିର ଶାକାର ହେବାରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇନଥାଏ, କ୍ଳୋଧ, କର୍ଷା, ପାତା, ଯନ୍ତ୍ରଣାରୁ ସଦା ବିମୁକ୍ତି ଦେଇପାରେ ନାହିଁ । ଯାହାକି ପୁରାଣରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେବଜଗତ ବିଷୟରେ ଜାଣୁ । କିନ୍ତୁ ଗାତାମୃତ ଏପରି ମହତ ଅମୃତ ଯେ ଏହା ପାନକଲେ ମୃତ୍ୟୁର ଭୟ ତ ଅତିରେ ଦୂରରେଯାଏ । ସମସ୍ତ ଆଧୁବ୍ୟାଧାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପକରି ମୋକ୍ଷଦାନ ଦେଇ ଆତ୍ମକୁ ଈଶ୍ୱର ଅଙ୍ଗୀଭୂତ କରିଦିଏ ।

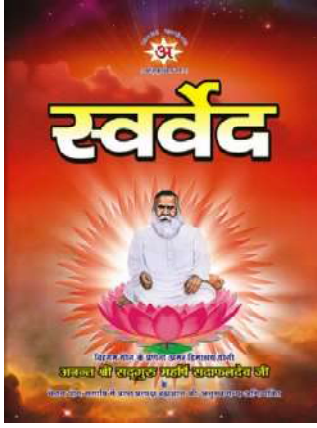
ଗାତାମୃତ ଯାହାଙ୍କର ମୁଖାରବିନ୍ଦୁ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହେଲା ସିଏ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଯାହାକୁ (ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ) ଆସାଦି ବାରକିୟତ୍ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ବା ଯାହାକୁ ନିମିତ୍ତ କରି ଶୁଣାଇଲେ ସିଏ ପାଳଟିଗଲେ ‘ଦୃତାକୃଷ୍ଣ’ । ଯିଏ ଏହାକୁ ଗ୍ରନ୍ଥକାରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେଇ ବେଦବ୍ୟାସ ହେଲେ “କୃଷ୍ଣଦୈପାୟନ” ଭାବରେ ପରିଚିତ । ଯିଏ ଏହାକୁ ପାଠକଲା ସେ କୃଷ୍ଣପିତା - ସୁତରାଂ ଗାତା ଓ କୃଷ୍ଣ ଅଭିନ୍ନ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ରହିନପାରେ । ଗାତାର ଉପଭୋକ୍ତାକୁ ଦେଖାଯାଏ “ କୃଷ୍ଣମୟଜଗତ୍ ” ।

ଗତବର୍ଷ ସମାପ୍ତ ପ୍ରମାଣରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଯେକୌଣସି ଯୁଗୋପାୟ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାନୁମିତନାରୀ ମାନେ ଗାତା ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଏହାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ରାଷ୍ଟ୍ରପକ୍ଷରେ ମାରାତ୍ମକ ବୋଲି କେଶ୍ କରିବାରୁ ସେଠାକାର

କୋର୍ଟ ଗାତାର ପଠନ ପାଠନକୁ ନିଷେଧ କରି ଦେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୃଷ୍ଣ ବୈଦାତ୍ମିକ ଗଣଲଢି କୋର୍ଟରେ ସିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଗାତା ଏକ ଯୁଦ୍ଧ ଶାସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ । ଏହା କୌଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବି ନୁହେଁ ବରଂ ସର୍ବଧର୍ମ ସମନ୍ୱୟର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ପ୍ରଶମିତକାରୀ । ମହତ୍ ମାନବ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ । କୋର୍ଟ ନିଜ ନିଷେଧାଙ୍କା ଉଠାଇ ନେଇଥିଲେ ଓ ଆଜି ସମଗ୍ର ଇନ୍ଦୋରୋପର ବହୁ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଗାତା ଏକ ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଭାବରେ ପଠିତ ପାଠିତ ହେଉଅଛି । ଏପରିକି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ସିନେଟ୍ ସଦନରେ ମଧ୍ୟ ବୋଲାଯାଉଛି ପବିତ୍ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ବାଣୀ ଭାବରେ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ‘ଗାତା’ କୁ ଯୁଦ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର କୁହାଯିବାର କାରଣ କଣ ? ଗାତାର ଜନ୍ମ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ । ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ଯୁଦ୍ଧସୁଧ । ମାମକା ପାଣ୍ଡବର୍ତ୍ତେ ବି କିମ୍ କୁର୍ବତ ସଂକ୍ରମ୍ ରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟ କୋଟି ଅଶ୍ରୁମେଧରେ ପବିତ୍ର ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ହିଁ ସାପ୍ରଗୋଦିତ ସଂଗ୍ରାମର ଅଭିଯୋଜନା ତତ୍କାଳୀନ ସଭ୍ୟ କ୍ଷତ୍ରିୟଗଣଙ୍କର ବୈଶ୍ୱିକ ଅଧ୍ୟାଗତିକୁ ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିଲେ ଏହା ଏକ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ । ତେବେ ସେହି ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ପ୍ରବେଶ ମାତ୍ରକେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧିକାରୀ ଦର୍ଶାଇ ନନ୍ଦାଘୋଷକୁ ଉଭୟ ସେନାର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳକୁ ନେବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ, ମୋଭଳି ଦିଗବିଜୟୀ ବୀର ସହ ଲଢିବାକୁ କେଉଁମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି କି ଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯୁଦ୍ଧର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ସେଇ ଅର୍ଜୁନ ନିଜର ପ୍ରତିପକ୍ଷ ରୂପେ ଆପଣାର ଅଜ୍ଞା, ଗୁରୁ, ମାତୃକା, ଭାତୃଗଣ ଓ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଛି “ହୃଦ୍ୟା କାମାସ୍ତୁ ଗୁରୁ ନି ହୈବ ଭୂଞ୍ଜାୟ ଭୋଗାନ୍ ରୁଧରୁ ପ୍ରତିଶ୍ଵାନ ।”

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ଝମ ପୃଷ୍ଠାରେ

ସର୍ବେଦ

ସଲିଲ ରୂପ ନିଃଶବ୍ଦ ହେଁ,
ଉପଡ଼ା ସିନ୍ଧୁ ଅପାର ।
ଓଡ଼େତ ରୂପ ଅକ୍ଷର ଖଡ଼ା, ଅକ୍ଷର
ସେ ସଂସାର ॥୨୯॥

ଭାଷ୍ୟ - ଉଚ୍ଛ୍ୱଳୁ ଥିବା ଅପାର ସମୁଦ୍ରର ଜଳରୂପୀ ପରମ ପୁରୁଷ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ବେତ ରୂପୀ ଅକ୍ଷରରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକୃତି ଜଗତର ବିସ୍ତାର ହୋଇଛି । ନିଃଶବ୍ଦ ପରମ ପୁରୁଷ ଏକପାଦ ଜଗତରେ ଅକ୍ଷର ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ।
ଇସ ରହସ୍ୟ କୋ ଜାନତା, ଗୁପ୍ତ ହୁଏ ପତି ସୋୟ ।
ଅଜ ଗୁରୁ ସ୍ୱକୃତ ଦେଓ ହେଁ, ହୁଏ ଉଧାରକ ସୋୟ ॥୨୦॥

ଭାଷ୍ୟ - ଏହି ରହସ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଥିବା ଗୁପ୍ତ ହସପତି ଅଜଗୁରୁ ସ୍ୱକୃତଦେବ ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ଆତ୍ମାର ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ଦୋ ଯୁଦ୍ଧତା ଦୋ ଶକ୍ତି ହେଁ, ଅକ୍ଷର ମାୟା ସୋୟ ।

ସୃଷ୍ଟି ଧାର ମେଁ ପ୍ରକଟତା, ଜଡ଼ ବେତନ ଭଞ୍ଜ ଦୋୟ ॥୨୧॥

ଭାଷ୍ୟ - ଅକ୍ଷର ଏବଂ ମାୟା ଦୁଇ ଯୁଗତା । ଏହି ଜଡ଼ ଏବଂ ବେତନ ଦୁଇ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିକ୍ରମର ନିର୍ମାଣ କରି ସଂସାରକୁ ପ୍ରକଟ କରନ୍ତି ।

ରମ୍ଭା ଅମ୍ଭା ନାମ ହେଁ, ତାସେ ଶକ୍ତି ଅଧାର ।

ଷଟ ଶୁଁଚୀ ହେଁ ସୃଷ୍ଟି କା, ତାମେଁ ଜଗତ ପସାର ॥୨୨॥

ଭାଷ୍ୟ - ରମ୍ଭା ଅମ୍ଭା ନାମକ ଦୁଇ ଶକ୍ତିର ଆଧାରରେ ଛଅ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜଗତର ବିସ୍ତାର ହୋଇଥାଏ ।

ହୁଁଗ ଧାରା ହେଁ ଧୂର ପୁଟ, ତାପ ଶାନ ହେଁ ନାମ ।

ୟହ ଷଟ୍ ଶୁଁଚୀ ସୃଷ୍ଟି କା, ରଚନା

ଲୋକନ କାମ ॥୨୩॥
ଭାଷ୍ୟ - ଦୂର୍ଗା, ଧାରା, ଧୂର, ପୁଟ, ତାପ ଆଉ ଶାନ - ଏହି ଛଅଗୋଟି ଖଣ୍ଡ ସୃଷ୍ଟିର ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଜଗତ ନିର୍ମାଣରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ତାନା ଏକ ଲଗାଡ଼ତା, ଡ଼ାନା ଦୁସର ଭାର ।

ସୃଷ୍ଟି ଜାଲ ବୁନତା ତଲା, ପହୁଁବେ ଅକ୍ତ ନ ପାର ॥୨୪॥

ଭାଷ୍ୟ - ଗୋଟିଏ ସୂତ୍ରର ବିସ୍ତାର କରୁଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟଟି ବାନ୍ଧା ଭରୁଥାଏ - ଏ ଦୁହେଁ ସୃଷ୍ଟିଜାଳକୁ ବୁଣନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ନା ତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ପାରନ୍ତି ।

ଗାତା ଓ ଯୁଦ୍ଧ... (ଚତୁର୍ଥ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ)

ଏଇ ଯୁଦ୍ଧବିରାଗୀ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗାତା ଶୁଣାଇ ନିଜ ବିଶ୍ୱରୂପ ଦେଖାଇ ଏପରି ମୋହ କରିଦେଲେ ଯେ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ କୁରୁକୁଳର ବିନାଶର କର୍ତ୍ତୃଧାର ବନିଗଲେ । ତେଣୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଅତି ଗାତାବାଣୀ "ହତୋ ବା ପ୍ରାପ୍ୟସି ସ୍ୱର୍ଗ" ଜିହ୍ୱାବା ଭୋଗ୍ୟ ସି ମହାମ୍ । ତଦୂତିଷ୍ଠ କୌତୈହୟ ଯୁଦ୍ଧାୟତ୍ତ ନିଶ୍ଚୟଃ । ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବା ଭଲ କଥା । ଅହିଂସା ପରମଧର୍ମ । ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯାହାଙ୍କର ପରା ପର ନାହିଁ, ସେଇ ପ୍ରଭୁ ନାନା ଜ୍ଞାନ ବଖାଣି ଯୁଦ୍ଧ ବୈରାଗୀକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କଲେ କାହିଁକି ?

ଉପନିଷଦର ଉପନିଷଦ, ସହିତାର ସହିତା 'ମାନବ ସହିତା' । ଜଟିଳ ମାନବ ଜୀବନ ଭଳି ଏହାକୁ ବୁଝିବା ପୂରାଣ ଅନୁସାରେ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ କଶ୍ୟପ ଋଷି ଦକ୍ଷ ପ୍ରଜାପତିଙ୍କର ତେରେଟି କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କରି ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଦିତିଙ୍କ ଠାରୁ ଦୈତ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ଜାତ କରିଥିଲେ । ଏ ଦୈତ୍ୟଗଣ ନିରକୃଷ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରକୃତିକୁ ଦୋହନ କଲେ ଓ ପ୍ରାଣୀ ମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ତ କଲେ ଏମାନେ । ପାପୀୟ ପରପାତକୀୟ, ନୀତି ସ୍ରୋତରେ ଭାସି ଆତଙ୍କର କାରଣ ହେଲେ । ସକ୍ୱଳନ ରକ୍ଷାର୍ଥେ କଶ୍ୟପ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟା ପତ୍ନୀ ଅଦିତିଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଦେବଗଣଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । ଜିବ, ଧାତୁ ଦେବା ଅର୍ଥରେ ସୁତରାଂ ସୃଷ୍ଟି ଓ ପ୍ରାଣୀ ରକ୍ଷାର୍ଥେ ଦେବତାମାନେ ପରୋପକାର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ନୀତି ନିଷ୍ପ ରହି ନିଜକୁ ନିଃଶେଷ କରିବାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲେ । ନିଜକୁ ଜଳ, ଅଗ୍ନି, ବାୟୁ, ବୃକ୍ଷ, ନଈ ରୂପରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରି ସୃଷ୍ଟିର କଲ୍ୟାଣରେ ଲାଗି ରହିଲେ । ତଥାପି ସୃଷ୍ଟିର ସକ୍ୱଳନ ରହିଲା ନାହିଁ । ଦଳେ ସୃଷ୍ଟି କଲ୍ୟାଣରେ ରହିବା ବେଳେ ଦଳେ ସବୁକୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ମାତି ଆସିଲେ । ତେଣୁ ଭଗବାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କଶ୍ୟପ ଋଷି ସ୍ୱାୟ ଅନ୍ୟତମ ପତ୍ନୀ ମନୁଙ୍କ ଠାରୁ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ମାନବକୁ । ମାନବ ହେଲା ମଧ୍ୟ ଗୁଣର ଅଧିକାରୀ । ସେ ପରୋପକାର ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ନିର୍ବିରୋଧ ଶରୀର ଯାତ୍ରାଧର୍ମିତ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲା ଦେବତାଙ୍କ ଭଳି କିନ୍ତୁ ବିରୋଧ ଆସିଲେ ନିଜ ଜୀବନ ସଂକଟରେ ପଡ଼ିଲେ ଦେବଙ୍କ ଭଳି ନିଜ ସ୍ଥିତି ନ ହରାଇ 'ଆତ୍ମନୋରକ୍ଷତେ ବିଶ୍ୱ' ନୀତିରେ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛଇଲେ ନାହିଁ । ଏହି ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କରି ଦୁଷ୍ଟଶକ୍ତିର ବିନାଶ ଓ ସବୁ ପାଳନ ମାନବର ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନିଗଲା । ଆପଣାର ସ୍ଥିତିରକ୍ଷା ନକରି ସେ ସବୁ ଓ ନୀତିକୁ ପାଳିବ କିପରି ? ମାନବର ପ୍ରୋକ୍ତ ସ୍ୱଧର୍ମ ଯୋଗୁଁ ମାନବୀୟ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଆଗେଲେ । ସ୍ୱୟ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଏହି ନୀତିକୁ ପ୍ରଶଂସା କରି ବେଳେବେଳେ ନିଜେ ମାନବ ଯୋନିରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ଏଇ ମାନବୀୟ ସ୍ୱଧର୍ମକୁ

ପରିପୁଷ୍ଟ କଲେ । ଏହି ମାନବୀୟ ଧର୍ମ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ସଙ୍ଗେ ପରୋପକାର, ନିର୍ବିରୋଧ ଶରୀର ଯାତ୍ରା ସାଙ୍ଗକୁ 'ଆତ୍ମୋନୋ ରକ୍ଷତେ ବିଶ୍ୱ ନୀତି' ବିରୋଧରେ ଅର୍ଜୁନ ର ମୋହ, ଯାହାକି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭାଷାରେ "କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟମ୍" କୁ ବିନାଶ କରି ତାକୁ ନିଜ ସ୍ଥିତି ରକ୍ଷା ସାଙ୍ଗକୁ ମାନବ ସମାଜକୁ, ମାନବ ସଭ୍ୟତାକୁ ସର୍ବୋପରି ମାନବୀୟ ଧର୍ମକୁ ଜଳୁକ୍ଷିତ କରୁଥିବା କୁରୁକୁଳଙ୍କର ବିନାଶ ନିମିତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କାରଣ ଯେ ମାନବିକତାକୁ ଏତି ଅନ୍ୟପ୍ରତି ହିଂସାଚରଣ କରେ ସେ ହେଉଛି ଆତତାୟୀ । ଆତତାୟୀଗଣଙ୍କୁ ବିନାଶ ନକଲେ ମାନବ ସଭ୍ୟତା ଧ୍ୱସ୍ତ ପାଇବ ଏବଂ ଆତତାୟୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଭଗବାନ ଯାହାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ଯଦି ନିରବ ରହେ, ସେ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ, ଅନାର୍ଯ୍ୟ, ଅମଣିଷ । ସମାଜ ଓ ସଭ୍ୟତା ପାଇଁ ସିଏ ବି ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ ହୋଇ ନକର୍ତ୍ତାମୀ ହୁଏ । ଅହେତୁକ ହିଂସାଚରଣ ଓ ଅନ୍ୟର ନିପାତନକୁ ନିଜ ଆଶ୍ରୁ ଆଗରେ ଦେଖି ଯେଉଁ ସମର୍ଥ ପୁରୁଷ ସଂଗ୍ରାମକୁ ଚରିତକାଏ ସେ କାପୁରୁଷ, ସ୍ୱଧର୍ମ ବିମୁଖ ପାପୀ ଅଟେ । ଈଶ୍ୱର ଦତ୍ତ ଶକ୍ତିକୁ ସମାଜ ହିତାର୍ଥେ ନ ଲଗାଇ ଯେ ପଳାୟନବାଦୀ ସାଜେ ତାର ଗତି ନକର୍ତ୍ତାପଥକୁ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଭଗବାନ ଗାତାରେ କହିଛନ୍ତି - "କୁତ । କୁଣ୍ଡଳ ମିଦଂ ବିଷମେ ସମୁପସ୍ଥିତମ୍ । ଅନାର୍ଯ୍ୟ କୁଷ୍ମଂସୁମମ କାର୍ତ୍ତିକରମର୍ଜୁନ । କୈବାଳୀ ସୁଗମ ପାର୍ଥ ନୈତତ୍ତୁଷ୍ଣପଦ୍ୟତେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ ଚ୍ୟସ୍ତୋତିଷ୍ଠ ପରକ୍ତପ । ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ କହିଛନ୍ତି - କିଁ ହସ୍ତୁ ଆତତାୟିନଂ ? ଧର୍ଷଣ, ଲୁଣ୍ଠନ, ହତ୍ୟା, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରରେ ଯେଉଁମାନେ ପରର ସତ୍ତ୍ୱ ଅପହରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଆତତାୟୀ । ସେମାନଙ୍କର ମାନବିକ ସଂବେଦନା ନଥିବାରୁ ସେମାନେ ମାନବିକ ଅଧିକାର ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ଏଭଳି ଆତତାୟୀଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ ଅଧର୍ମ ହୁଏନି, ବର୍ଣ୍ଣ ସୃଷ୍ଟି ସୁରକ୍ଷା ଓ ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ସୁରକ୍ଷା ହେତୁ ଧର୍ମିକମେ । ମାତ୍ର, ସବୁକିଛି ଶାନ୍ତ ସମାହିତ ଚିତ୍ତରେ କରିବାକୁ ହେବ, ବିଦେଶ୍ୱ ସ୍ମୃତି ହୋଇ ବା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନୁହେଁ । ଦେଖିବା, ଏ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ କଣ ? ଜଣେ ବିନ୍ଦୁରପତି ଖୁବ ନ୍ୟାୟୀ ଓ କଠୋର । ହତ୍ୟାକାରୀ, ଧର୍ଷଣକାରୀ ଓ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି, ଦୈବାତ ଦିନେ ତାଙ୍କ ନିଜ ପୁତ୍ର ହତ୍ୟା, ଧର୍ଷଣ ଓ ଲୁଣ୍ଠନ ଏଇ ତିନି ଅପରାଧରେ ଅପରାଧୀ ହୋଇ ତାଙ୍କ ସମକ୍ଷକୁ ଅଣାଗଲା । ସେ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭୁଲି ଯାଇ ଘୋଷଣା କଲେ । ଏଇ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଅମାନବୀୟ, ଯାକୁ ଉଠାଇ ଦିଆଯାଉ ।

ଅପରାଧୀଗଣଙ୍କୁ ସୁଧାରିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉ । ନ୍ୟାୟ ତ ନ୍ୟାୟ । ଏଠି ପକ୍ଷପାତ କାହିଁକି ? ଏଇ ମମତା ହେଲା କ୍ଷୁଦ୍ର ହୃଦୟ ଦୌର୍ବଲ୍ୟ । ଅନେକ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ବିନ୍ଦୁରେ ଅସଫଳ ଶତ୍ରୁସେନାଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିଥିବା ପରଂତପ ଅର୍ଜୁନ ଆଜି ଏଇ ମୋହ କବଳିତ ହୋଇ ବିଷାଦଯୋଗ କୁ ଭୁଲିଯାଉଥିବାରୁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ମୋହ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ, କର୍ମ ଓ ଭକ୍ତି ଆଦି ନାନା 'ଯୋଗ' ବିବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟକ ଜୀବ ମାତୃଗର୍ଭରୁ ହିଁ ନିଜ 'ସ୍ୱଧର୍ମ' ଧରି ଆସିଥାଏ । ତାକୁ ପାଳିବା ହିଁ ତାର ଧର୍ମ । ଏହି ସ୍ୱଧର୍ମ ପାଳନର ନାନାବିଧି ଯୋଗ ରହିଥିଲେ ହେଁ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଜ୍ଞାନ, କର୍ମ ଓ ଭକ୍ତି ଯୋଗ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଜୀବର ପରିମେଷ୍ଟକ ହେବ ଭକ୍ତିଯୋଗର ଅନୁସାରୀ । କିନ୍ତୁ ଏହି ତିନିଯୋଗର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏକ; ଈଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ସବୁରି ଉପଜୀବ୍ୟ ହେଉଛି 'ଆତ୍ମସମର୍ପଣ' । ଲାଭ, ଲାଭେ, ଜୟାଜୟ, ବୀତରାଗ ଭୟକ୍ରୋଧ ମାନସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁତଧା ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହମୁକ୍ତ ଓ ସ୍ୱାୟତ୍ତୋଗ କର୍ମ କରିଗଲେ ଈଶ୍ୱରପ୍ରାପ୍ତି ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ଭବ । ଏହା ହିଁ ଗାତାରେ ଭଗବାନ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ଅର୍ଜୁନ ଗୁହସ୍ତୁ ଜୀବନର ଅର୍ଦ୍ଧେକରୁ ଅଧିକ ଭାଗ କ୍ଷତ୍ରିୟ କର୍ମରେ ବିତାଇ ସାରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱଜନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖି ସାମୟିକ ଭାବେ ମୋହଗ୍ରସ୍ତ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଜନ୍ମଜାତ 'ସ୍ୱଧର୍ମ' ର କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନାହିଁ । ଏ ପ୍ରକାରର ଶୁଣାନ ବୈରାଗ୍ୟ ଏକମୋହ ମାତ୍ର ଯାହାକି ସୃଷ୍ଟି ଓ ସମାଜର ଅନିଷ୍ଟକାରକ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସୃଷ୍ଟି ଓ ମାନବ ସମାଜର ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ହେବେ ବୋଲି ଯେଉଁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆପଣାର ! ଯଦୁବଂଶର ଧୂସ ସାଧନ କରି ଯାଇଥିଲେ ସେଇ ପରମନ୍ୟାୟୀ, ପରମ ଈଶ୍ୱର ! ଅର୍ଜୁନର ସ୍ୱଧର୍ମବ୍ୟୁତି ଦେଖା ଆଉ କଣ ବା କହିଥାନ୍ତି ? ମାନବର ବାହ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ସଦାସର୍ବଦା ପରମ୍ ସତ୍ତ୍ୱ ଅସତ୍ତ୍ୱ, ନ୍ୟାୟାଧ୍ୟାୟ, ପ୍ରକୃତି ନିବୃତ୍ତି ଧର୍ମ ଅଧର୍ମର ସଂଗ୍ରାମ ଜାରି ରହିଛି । ତଦ୍ୱଳନିତ ବୈକଲ୍ୟରୁ ନିସ୍ତାର ନିର୍ମିତ ଗାତା ଏକ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶାସ୍ତ୍ର । ଗାତା ଏକାଧାରରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, କର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ର, ଭକ୍ତିଶାସ୍ତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧଶାସ୍ତ୍ର, ପୁଣି ବୈରାଗ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ମାନବ ଜୀବନ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଚିକ୍ତନ ମାର୍ଗ ରହିଛି ସବୁରି ସମାହାର, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାନବ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ ଯାହାର ଅନ୍ୟ ପଟାକ୍ରମ ନାହିଁ । ଗାତା କୌଣସି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମାର୍ଗ ବା ସଂପ୍ରଦାୟର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ନୁହେଁ ମାନବୀୟ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଈଶ୍ୱରପ୍ରାପ୍ତିର ଆଚରଣ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତା । 'ଯତଃପ୍ରବୃତ୍ତି ଭୂତାନାଂ ଯତଃସର୍ବମିଦଂ ତତଂ, ସକର୍ମଣ୍ୟତମେତତ୍ତେଭ୍ୟର୍ତ୍ତ ସିଦ୍ଧି ବିନ୍ଦନକ୍ତି ମାନବ । ଏଇ ମର୍ମଗାତାର ଆହ୍ୱାନ । ନିଜ କର୍ମନିଷ୍ଠର ସହ କଲେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ, ପୂଜା ଉପାସନା ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତ୍ର ଓ ତତ୍ସର୍ବ ।

ବରପାଳିପତା, ବଲାଙ୍ଗୀର

ସାମ୍ବୁ ଲାଗି ଲାଭପ୍ରଦ କଲରା

ବୈନୟନ ଖାତାଧିକାରୀ ପରିବା ପଥର କଲରା ଖାଇବାକୁ ଅନେକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ପାଟିକୁ ପିତା ଲାଗିଥାଏ । ପିତା ଲାଗିଲେ ବି କଲରା ସାମ୍ବୁପକ୍ଷେ ହିତକର ଓ ଏହାକୁ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣର ଭଣ୍ଡାର ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଅକ୍ତିତାଷ୍ଟ, ଭିଟାମିନ, ଏ, ବି, ସି, କ୍ୟାରେଟିନ୍, ଲୁଟିନ୍, ଆୟରନ୍, ପଟାସିୟମ, ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ ଏବଂ ମାଙ୍ଗାନିଜ ପରି

ମୁଖ୍ୟତାରେ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ କଲରା ରସକୁ ଲେପ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଆରାମ ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାଟି ଘା' ସମସ୍ୟା

ପୋଷକତତ୍ତ୍ୱ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ଶରୀରରେ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । କଲରା ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଶରୀରରୁ ଅନେକ ରୋଗ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । କଲରାରେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାର ଫସ୍‌ଫରସ୍ ଥାଏ । ଯାହାକି କଫ, ଆର୍ଶ, ପାତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । କଲରା ରୋଗର ମୁକାବିଲା ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ରହିଛି, ସେମାନେ କଲରା ରସକୁ କୁଳି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଭଲ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । କଲରାରେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାର ଫସ୍‌ଫରସ୍ ଥାଏ । ଯାହାକି କଫ, ଆର୍ଶ, ପାତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । କଲରା ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ହଜମ ଶକ୍ତି ପାଇଥାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୋକ ଲାଗିଥାଏ ।

ପପୁ ପାପା: ଆଜି ତୋ ମା' କ'ଣ ରୁପତାପ୍ତ ବସିଛି । ପପୁ କାହି କାହି: ମାମା ମତେ ଲିପଟିକ୍ ମାଗିଥିଲା, ହେଲେ ମୁଁ ଭୁଲରେ

ଟିକିଏ ହସତୁ
ବିନ ପରେ ଗୋଟେ ଭଲ କାମ କରିଛି । ମୋ ସୁନା ପୁଅ ।
× × × ×
ମଷ୍ଟୁ ରାଜୁକୁ: କ'ଣ କରୁଛୁ ?
ରାଜୁ: ବାଦାମ ଖାଉଛି ।
ମଷ୍ଟୁ: ଏକୃତିଆ ଏକୃତିଆ ?
ରାଜୁ: ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କାର ବାଦାମ ଏକୃତିଆ ଖାଇବି ତ କ'ଣ ସାଇ ପଡ଼ିବାର ବାଣ୍ଟିବି ।
× × × ×
ବୟସେ ଗର୍ଲ୍‌ସ୍‌ଡ୍‌ସ୍: ତୁମ ବାପା କି ହେଉଥିଲେ କି କେତେ ଭଲ ହେଉଥିଲେ ।
ଗର୍ଲ୍‌ସ୍‌ଡ୍‌ସ୍: ମାନେ ?
ବୟସେ ଶ୍ରୀ: ମୋ କହିବା କଥା କି ତୁମ ବାପା ଫିଲ୍ମର ବାପାଙ୍କ ପରି ମତେ ବୁଲାଇ ଦେଇ କୁହୁଛନ୍ତି କି- ଏ ନିଅ ବୁଲାଇ ଦେଇ । ଆଉ ଚାଲିଯାଅ ମୋ ଝିଅ ଜୀବନରୁ ।
× × × ×
ମୋହନ ତାଙ୍କୁ: ଆଜ୍ଞା ମୋର ଗୋଟେ ଅଜବ ରୋଗ ହେଉଛି ।
ତାଙ୍କୁ: କି ରୋଗ ?
ମୋହନ: ମତେ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଛି । ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ କ'ଣ କହିଲା ବେଳକୁ ଶୁଣୁନି ।
ତାଙ୍କୁ: ଇଏ ରୋଗ ନୁହେଁ । ଭଗବାନଙ୍କର ତୁମ ଉପରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ।
× × × ×
ପବ୍ଲିକ୍ ଟ୍ରେଲେଟରେ ଲେଖା ଥିଲା ଦୁନିଆ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଲଣି ହେଲେ ତୁମେ ଏଇଠି ବସିଛ ?
ପପୁ ତା' ମୁଣ୍ଡ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ତଳେ ଲେଖିଦେଲା - ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପାଣି ନ ଥିବାରୁ ମୁଁ ତଳକୁ ଫେରି ଆସିଲା ।
× × × ×
ବାପା: ବାପା, ନେ ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କା ।
ରାଜୁ: ବାପା, କ'ଣ ପାଇଁ ଆପଣ ମୋତେ ଦୁଇ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେଲେ ?
ବାପା: ପୁଅ, ଏଇଟା ତୋ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ, କାରଣ ଯେବେଠୁ ତୁ ହାତଆପ୍ତ ବ୍ୟବହାର କଲୁଣି ସେବେଠୁ ମୁଁ ସିକ୍ୟୁରିଟି ରଖୁନି ।
× × × ×
ପପୁ ରୁଟି ଛିଣ୍ଡାଇ ଖେଳେ ଖେଳେ ଖାଉଥିଲା ଓ ପାଖରେ ବସି ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ାକୁ ଖୁଆଉଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ବାପା ପଚାରିଲେ, କ'ଣ କରୁଛୁ ?
ପପୁ: ବାପା, ମୁଁ ଚିକେନ୍ ସହ ରୁଟି ଖାଉଛି ।

ମେଥି ଶାଗର ଉପକାରिता

ମେଥି ହେଉଛି ତାଲି, ମଟର ଓ ବିନସ ପରି ଏକ ଛୁଇଁ ଜାତୀୟ ଫସଲ, ଇଂରାଜୀରେ ମେଥିକୁ ଫେନ୍‌ଗ୍ରିକ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ମେଥିର ଉତ୍ପତ୍ତିସ୍ଥଳ ଭାରତ ବର୍ଷ ନୁହେଁ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଏବଂ ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ମୁନିରଖିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁରୋପ ମହାଦେଶକୁ ଅଣାଯାଇଥିଲା । ଗ୍ରୀକ୍ ଓ ରୋମାନମାନେ ଏହାକୁ ଔଷଧ ଓ ମସଲା ବ୍ୟତୀତ ଗୋଷାଳ୍ୟ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ମେଥି ଗଛର ଡେଇଁ ଉପରେ ତ୍ରିଭୁଜ ଆକାରରେ ତିନୋଟି ପତ୍ର ରହିଥିବା ଲାଟିନ୍ ଶବ୍ଦ କୋଷରେ ମେଥିକୁ ଗ୍ରୀକଗୋନାଲ କୁହାଯାଏ । ମେଥି ଶାଗରେ ସାଧାରଣତଃ ପୁଷ୍ଟିସାର ୪.୪ ପ୍ରତିଶତ, ସ୍ନେହସାର ୦.୯ ପ୍ରତିଶତ ଓ ଜଳୀୟ ଅଂଶ ୮୭.୧ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥାଏ । ମେଥିଶାଗ ଏବଂ ମେଥିରେ ଖାଦ୍ୟସାର 'ଏ' ଭିଟାମିନ୍ 'ସି' ଓ

ଭିଟାମିନ୍ 'କେ' ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ରହିଥାଏ । ଖଣିଜ ଲବଣ ଆକାରରେ ମେଥିରେ ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ, ପୋଟାସିୟମ, ଆଇନପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପାଦାନ ଉପଲବ୍ଧ ହୁଏ । ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଉଥିବା ମହିଳା ମାନେ ଦୈନିକ ଅତି କମରେ ୧୫୦ ଗ୍ରାମ ମେଥିଶାଗ ଖାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମା' ମାନଙ୍କ ଠାରେ ଦେଖା ଦେଉଥିବା ରକ୍ତହୀନତା ରୋଗଦୂର ହୁଏ ଏବଂ ମେଥି ଶାଗରେ ଥିବା ଓମେଗା ୩ ଫ୍ୟାଟି ଏସିଡ୍ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ମସିଜର ବିକାଶରେ ଚମତ୍କାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ, ତେଣୁ କରୀ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ମଧ୍ୟ ମେଥି ଶାଗ ବା ମେଥିଗୁଣ୍ଡ

ଖାଇ ନିଜ ଗର୍ଭସ୍ଥ ଶିଶୁ ବା ସନ୍ତାନର ମସିଜ ବିକାଶରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ମେଥିଶାଗ ଅନେକ ଗୁଣ୍ଡିଏ ଔଷଧୀୟ ଗୁଣରେ ଭରପୁର । ଏହା ଲୌହର ଏକ ଉତ୍ତମ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥିବାରୁ ୬୦ ରୁ ୭୦ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ବୟସ୍କା ବାଳିକାମାନଙ୍କର ରକ୍ତହୀନତା ଓ ମାସିକ ଋତୁସ୍ରାବ ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଯତ୍ନଶୀଳତା କରେ । ମେଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ଭରପୁର ହୋଇଥିବାରୁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ହେଉଥିବା ଓଷ୍ଟିଓପୋରୋସିସ୍ ରୋଗକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିରୋଧ କରେ । ମେଥି ଶାଗକୁ ଶୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡ କରି ଖାଇଲେ ତାଲି ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ପୂରଣ କରିବା ସହ ଆମିନୋଲାସିଡ ଲାଇସିନର ଅଭାବ ପୂରଣ କରେ । ମେଥିଶାଗ ଛୋଟ ଛୋଟ ମାଟିଆ ରଙ୍ଗର ମଞ୍ଜି ମଧୁମେହ ରୋଗୀମାନଙ୍କର ଏକ ଅବ୍ୟର୍ଥ ଔଷଧ ରୂପେ ଗଣାଯାଏ । ମେଥି ମଞ୍ଜିର ଗୁଣ୍ଡ ୨ ଚାମଚ ଏକ ଗ୍ଲୁସ ପାଣି ସହ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳେ ଖାଲି ପେଟରେ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ରକ୍ତରେ ଶର୍କରା ଭାଗ କମିଯାଏ, ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ମେଥି ମଞ୍ଜିରେ ଶତକଡ଼ା ୩୦ ଭାଗ ନ୍ୟୁସିଲେଜ୍ ଥାଏ, ଯାହାକି ସ୍ୱଚ୍ଛ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରକ୍ତରେ ଥିବା ଶର୍କରାକୁ ଶୋଷିତ ଏବଂ ଫଳରେ ରକ୍ତରେ ଶର୍କରା ପରିମାଣ କମିଯାଇଥାଏ, ମେଥି ଗୁଣ୍ଡ

ରକ୍ତର କୋଲେଷ୍ଟେରଲ ପରିମାଣକୁ କମାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ମେଥିକୁ ତାଲିଆ, ଡିସେଣ୍ଟି ଏବଂ ପେପଟିକ୍ ଅଲସରର ପ୍ରତିଷେଧକ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଜନସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଓଡ଼ୋନକାଲଟିସ୍ କଣ୍ଠରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ବସନ୍ତ, ହାତଫୁଟି ଓ ସାଧାରଣ ଅସୁସ୍ଥତା ପରେ ଶକ୍ତି ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ ସର୍ବତ୍ର କରି ରୋଗୀକୁ ଦିଆଯାଏ । ମେଥିକୁ ଭାଜି ଗୁଣ୍ଡ କରି ଗୁଡ଼ ସହିତ ମିଶାଇ ଲତୁ କରି ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଆଯାଏ । ଅକାଳରେ ବାଳ ପାଟିଗଲେ ମେଥିବଟା ସହିତ କ୍ଷୀର ମିଶାଇ ଘଷାଏ ପରେ ମୁଣ୍ଡପୋଇ ଦେଲେ ମୂଳ ଚାଣ ରହେ ପୁଣି କେଶ ଉତ୍ପତ୍ତି ବା କମିଯାଏ । ଖାଦ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣରେ ମଧ୍ୟ ମେଥିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ମେଥି ପତ୍ରକୁ ଶୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡକରି ମୁଗ, ବିରି, ଗହମ ଓ ତାଉଳ ଇତ୍ୟାଦିରେ ରଖିଲେ ଲକ୍ଷଣିଆ ପୋକ ତାଉଳ ପୋକ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି । ଜିୟୁମାନେ ମେଥିରୁ ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ସସ୍ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ଯାହା 'ହେଲବେ' ନାମରେ ପରିଚିତ, ଏହାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ହେଲବେ ଏକ ଆରବ ଶବ୍ଦ ଓ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଫଳପ୍ରଦ ହୁଅ ଓ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରାଅ । ମେଥିକୁ ଶାଗ ହିସାବରେ ପୁଣି ମେଥିକୁ ଭାଜି ଗୁଣ୍ଡ କରି ପ୍ରତିଦିନ ଆହାରରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ସାସ୍ତ୍ୟ ପାଇଁ ଭଲ ବୁଟ

ବୁଟ ଏକ ସାଧାରଣ ଶସ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ବି ସାସ୍ତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଖୁବ୍ ଲାଭଦାୟକ । ଏହାର ପୁଷ୍ଟିକର ତତ୍ତ୍ୱ ଲାଗି ଏହାକୁ ଅଭାବୀ ମଣିଷଙ୍କ ବାହାମ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବୁଟକୁ ରାତିରେ ଭିଜାଇ ସକାଳୁ

ଖାଲିପେଟରେ ସେବନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତାଳବେଟିସ୍ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟାୟାମ ପରେ ରାତିରୁ ଭିଜା ହୋଇଥିବା ବୁଟକୁ ଭିଜା ପାଣି ସହିତ ନିୟମିତ ଭାବେ ସେବନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ସାସ୍ତ୍ୟ ଠିକ୍ ରହିବ ।

ଚିନ୍ତା ଦୂର କରେ ମାଣ୍ଡିଆ

ଦିନଥିଲା ମାଣ୍ଡିଆ ଗରିବଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା ଥିଲା । ମାତ୍ର ଆଜି ଏହା ପ୍ରାୟ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପରିବାରରେ ସୁନ୍ଦ ଅକ୍ତିଆର କରିଛି । ମାଣ୍ଡିଆ ପୋଷକ ତତ୍ତ୍ୱରେ ଭରପୁର । ଯେଉଁଥିରେ କ୍ୟାଲସିୟମ୍, ଭିଟାମିନ୍ ଓ କାର୍ବୋହାଇଡ୍ରେଟ୍ ଆଦି ରହିଛି । ଫାଇବରରେ ଭରା ମାଣ୍ଡିଆ କେବଳ ଓଜନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ନ ଥାଏ, ବରଂ ପାଚନ ଶକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର କରିଥାଏ । ମାଣ୍ଡିଆକୁ ଇଡଲୀ କିମ୍ବା ଅଟା ସହିତ ମିଶାଇ ରୁଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବେ । ସକାଳ ସମୟରେ ମାଣ୍ଡିଆ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ସାରା ଦିନ ସତେଜ ଅନୁଭବ କରିବେ । ବିଭିନ୍ନ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ତୁଳନାରେ ସର୍ବାଧିକ କ୍ୟାଲସିୟମ୍ ମାଣ୍ଡିଆରେ ହିଁ ରହିଛି, ଯାହା ହାଡ଼ ଓ ଦାନ୍ତକୁ ମଜଭୁତ କରିଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଅଷ୍ଟିଓପୋରୋସିସ୍ ପରି ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରିବାରେ ବେଶ୍ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ମାଣ୍ଡିଆ ।

ଯଦି ମଧୁମେହ ସବୁବେଳେ ବଢ଼ି ରହୁଥାଏ । ତେବେ ମାଣ୍ଡିଆକୁ ଅଟା ସହ ମିଶାଇ ରୁଟି କରନ୍ତୁ । କିଛି ଦିନ ପରେ ମଧୁମେହ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଆସିଯିବ । ଏଥିରେ ବହୁ ମାତ୍ରାରେ ପଲିଫେନୋଲ୍ ଓ ତାଏଟରୀ ଫାଇବର ରହିଛି ଯାହା ଶରୀରରେ ବଦୁଥିବା ଶର୍କରାସ୍ତରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । ମାଣ୍ଡିଆରେ ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ରହିଛି, ଯାହା ଚିନ୍ତାକୁ କମ୍ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ଆଙ୍ଗଜାଇଟି, ଡିପ୍ରେସନ୍ ଓ ଚିନ୍ତାର ମଧ୍ୟ ଉପଚାର କରିଥାଏ । ଏଥିରେ ଥିବା ଫାଇବର ଶାନ୍ତ ହଜମ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ଫଳରେ ଅଧିକ ସମୟ ଯାଏ ପେଟ ପୂରା ରହିଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଓଭର ଡାଏଟିଂ ରକ୍ଷା ମିଳିଥାଏ । ମାଣ୍ଡିଆ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ସମୟ ଯାଏ ଭୋକ ଲାଗି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଓଜନ ଆପେ ଆପେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍ 'ସି' ଭରି ରହିଛି । ଏହା ଶରୀରରେ ଆକ୍ସିଡେଣ୍ଟିଭ ଗଠନ କରି ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ନିୟମିତ ଗାଈର ଖାଇଲେ ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ତତ୍ତ୍ୱ ଶରୀର ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ସନ୍ଦ୍ୟତମ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ, ଏଥିପାଇଁ ଡାଇବେଟିସ୍, କ୍ୟାନସର ଆଦି ଆଶଙ୍କାରୁ କେତେକାଂଶରେ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ଗାଈରକୁ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରକ୍ତରେ ଶର୍କରାର ପରିମାଣ କେତେକାଂଶରେ ସଙ୍କୁଳିତ ରହିଥାଏ ।

ଶରୀର ପାଇଁ ଭଲ ସବୁଜ ପନିପରିବା

ସବୁଜ ପନିପରିବା ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ ଉପକାରୀ । ଏଥିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ଆମେ ନିଜକୁ କେତେକ ରୋଗଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖି ପାରିବା । କାରଣ ଏଗୁଡ଼ିକରେ ସାମ୍ବୋପକାରୀ ଗୁଣ ଭରି ରହିଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗାଈର ଅନ୍ୟତମ । ଏହା ହେଉଛି ଭିଟାମିନ୍, ଫାଇବର ଓ ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ଗନ୍ତାଘର । ଗାଈରରେ କାରୋଟିନ୍ ନାମକ ଏକ ଉପାଦାନ ଥିବାରୁ ଏହା ଆମ ଆଖି ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପଯୋଗୀ । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣ ଠାରୁ ଆଖିକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସହ ଆଖିରେ କାଟାରାକ୍ଟ୍ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ଅନେକାଂଶରେ ଦୂର କରିଥାଏ ।

ଏଥିରେ ଭିଟାମିନ୍ 'ସି' ଭରି ରହିଛି । ଏହା ଶରୀରରେ ଆକ୍ସିଡେଣ୍ଟିଭ ଗଠନ କରି ରୋଗ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ନିୟମିତ ଗାଈର ଖାଇଲେ ଏଥିରେ ଥିବା ଆଣ୍ଟି ଅକ୍ସିଡେଣ୍ଟ ତତ୍ତ୍ୱ ଶରୀର ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏକ ସନ୍ଦ୍ୟତମ ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ, ଏଥିପାଇଁ ଡାଇବେଟିସ୍, କ୍ୟାନସର ଆଦି ଆଶଙ୍କାରୁ କେତେକାଂଶରେ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ଦୈନନ୍ଦିନ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ଗାଈରକୁ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ରକ୍ତରେ ଶର୍କରାର ପରିମାଣ କେତେକାଂଶରେ ସଙ୍କୁଳିତ ରହିଥାଏ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ?

- ବିଶ୍ୱରେ ପେଟ୍ରୋଲ ପରେ କର୍ପ ହିଁ ସର୍ବାଧିକ କ୍ଷୟ ବିକ୍ଷୟ ହେଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ।
- ଆମେ ପାନୀୟକୁ ଶୋଷି ଶୋଷି ପିଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା 'ଷ୍ଟ୍ର'ର ଜନ୍ମ ୧୮୮୬ ରେ ହୋଇଥିଲା ।
- ଆୟାରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ମୋଟ ବାର୍ଲ ମଧ୍ୟରୁ ଶତକଡ଼ା ୭୦ ପ୍ରତିଶତ ବାର୍ଲ ଗିନିସ୍ ବିଅର୍ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।
- ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ତା'ର ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ଚନ୍ ଖାଦ୍ୟ ଓ ୪୫, ୪୨୪ ଲିଟର ପାଣି ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ ।
- ଆଇସକ୍ରିମ୍‌ରେ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଅପେକ୍ଷା ମୁଣ୍ଡପିଛା ଅଧିକ କୋକାକୋଲା ପାନ କରାଯାଇଥାଏ ।
- ମଣିଷ ଗୋଟିଏ ପାଦ ଉପରକୁ ଉଠାଇବା ସମୟରେ ତା' ଶରୀରର ୨୦୦ ମା'ସପେଶୀ ଗତିଶୀଳ ହୋଇଥାଏ ।
- ଆମ ଆଖିଖୋଳାର ଓଜନ ୨୮ ଗ୍ରାମ୍ ।
- ସାଧାରଣ ଲୋକଟିଏ କାଗଜ ଅପେକ୍ଷା କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ବେଶ ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ମନୁର ହୋଇଥାଏ ।
- ମଣିଷ ଶରୀରର ଏବଂ କଦଳୀ ଭିତରେ ଥିବା ତିଏନ୍‌ସ୍‌ରେ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ସାମାଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଥାଏ ।
- ନାକରେ ଆଘାତ ବାରିବାକୁ ଅଲ୍‌ଫାକ୍ସନ କୁହାଯାଏ ।
- ଜଣେ ମଣିଷ ତା' ଆଖିରେ ପାଖାପାଖି ୯୦ ପ୍ରତିଶତ ଘଟଣାକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ରଖିପାରେ ।
- ମଣିଷ ଶରୀରର ତାହାଣପଟ ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍ ବାମପଟଠାରୁ ବଡ଼ ।

କହିପାରିବେ କି ?

- ୧) ରୋଷେଇ ହିଟରରେ କେଉଁ ତାରର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥାଏ ?
- (୨) ଇସ୍ରୋର ମୁଖ୍ୟାଳୟ କେଉଁଠାରେ ରହିଛି ?
- (୩) ନନ୍‌ବର୍‌ଶର ଅକ୍ତିମ ଶାସକ କିଏ ଥିଲେ ?
- (୪) ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ୍ କୋଚ୍‌ଙ୍କ ନାମ କ'ଣ ?
- (୫) ପଞ୍ଚରଥ ମନ୍ଦିର ଓଡ଼ିଶାର କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଅଛି ?
- (୬) କେଉଁ ଦେଶ ନିକଟରେ ସାଫାଇ ସହଯୋଗ ସଂଗଠନର ନବମ ସଦସ୍ୟ ହେଲା ?
- (୭) ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ହିନ୍ଦୀ ସଂଗ୍ରହାଳୟ କେଉଁଠାରେ ଅଛି ?
- (୮) ହୁମାୟୁନନାମାର ଲେଖକ କିଏ ?
- (୯) ରାବଣ ମାତା ସାତାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଥିଲା ?
- (୧୦) ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରସାରିତ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କ'ଣ ଥିଲା ?

JUMBLE WORDS

1) COIYID	=	6) THYLO	=
2) NGLUC	=	7) ATNKE	=
3) RAHDO	=	8) TREATO	=
4) CLIPES	=	9) RWANDI	=
5) GIKSIN	=	10) FSULH	=

ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ସଂପାଦକ, "ସ୍ୱାକାର", ଲେବର କଲୋନୀ ମୁଦିପତ୍ରୀ, ସମ୍ବଲପୁରର ଠିକଣାରେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଆସନ୍ତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଦିଆଯିବ ।

ଗତ ସଂଖ୍ୟାର କହିପାରିବେ କି ? ର ଉତ୍ତର :-

୧. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ୨. ସେଣ୍ଟ୍‌ବାର, ୩. ଡିସେମ୍ବର ୨୩, ୪. ନାଇଟ୍‌ରେଟ୍, ୫. ସୁରମଣ୍ୟମ୍ ଭାରତୀ, ୬. ହାଇଡ୍ରୋଜେନ୍, ୭. ସିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ୮. ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ, ୯. ଯଶସ୍ତ୍ରୀ ସିଂହ, ୧୦. ଆକ୍ସି ପ୍ରଦେଶ ।

Jumble Words ର ଉତ୍ତର :-

(1) ACTUAL (2) SPORTY (3) AWARD (4) STRUM (5) CANOPY (6) WRITER (7) HELLO (8) DRAWN (9) TONGUE (10) BECOME

ପରିଚୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି ତୁଙ୍ଗୁରୀ

ବରଗଡ଼ : କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଜିଲ୍ଲା ଭାବେ ପରିଚିତ ବରଗଡ଼ ବିଗତ ଦିନରେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଧାନ ଥିଲା । ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦରେ ଭରପୁର ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ସୂତା କଳ, ଚିନିକଳ, ପାଘାଉଲୁମ୍ ସହିତ ବୃନ୍ଦ ପଥର ଯୋଗୁଁ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା ମଧ୍ୟ ରହିଥିଲା । ସମୟକ୍ରମେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଶିଳ୍ପ ବନ୍ଦହୋଇ ସାରି ଥିବାବେଳେ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲାଣି । ବୃନ୍ଦପଥରକୁ ଆଧାର କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏହି କାରଖାନା ବନ୍ଦ ହେବା ପରେ ତୁଙ୍ଗୁରୀ ବୃନ୍ଦଖଣି ଶ୍ରୀହୀନ ହୋଇଗଲାଣି । ହାରାକୁଦ ବନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଅମାଭୋନା ବୁକ୍ ତୁଙ୍ଗୁରୀର ବୃନ୍ଦ ପଥର ଖଣିକୁ ଆଶ୍ରା କରି

ବରଗଡ଼ରେ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ତୁଙ୍ଗୁରୀ ଅଞ୍ଚଳର ୭୮୨ ଏକର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରି ଖଣି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଗଲା । ଏହି ଜମିରୁ ଅଧା ବାହାଲ ଜମି ଥିଲା ଓ ଭଲ ଚାଷ ହେଉଥିଲା । ଧାନ ଫସଲ ବ୍ୟତୀତ ଭୂଇଁ ବଣା ଚାଷ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର କମ୍ପାନୀ ଲୋଭରେ ପଡ଼ି ଶାଗ ଫାଳ ଘରରେ ସେତେବେଳେ ଲୋକେ କମ୍ପାନୀକୁ ଜମି ଦେଇ ଦେଲେ । କମ୍ପାନୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ଲୋକଙ୍କ ଚାଷ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଜମି ଦେଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ଓ ଚାକିରିର ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଗଲା । କିଛିଦିନ ଶ୍ରମିକ ଲଗାଇ ଖଣିରେ କାମ

ଚାଲିଲା ମାତ୍ର ପରେ ମେସିନ୍ ଯୋଗେ କାମ ହେବାରୁ ସେହି ଲୋକଙ୍କୁ ଛଟେଇ କରାଗଲା । ୧୯୯୪ ପରଠୁ ସବୁ କାମ ପ୍ରାୟତଃ ମେସିନ୍‌ରେ କରାଗଲା । ଛଟେଇ ପରେ କମ୍ପାନୀ ମନଇଚ୍ଛା ଖଣି ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ କଞ୍ଚାମାଲ ପରିବହନ କଲା । ଧର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ରାଠାରୁ ଡେଇଁ ଅଧିକ ଖଣିକ ଉତ୍ତୋଳନ କରାଗଲା । ଏହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ କେହି ନଥିଲେ । ୨୦୧୪ରୁ ଜିପିଏସ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଖଣିର ମାପ କରାଗଲା ପରେ କିଛିଟା ରୋକ୍ ଲାଗିଲା । ତେବେ ଯେଉଁ ଜମିରୁ ଉତ୍ତୋଳନ ହୋଇଛି ସେଠାରେ ୧୫୦ ଫୁଟ ଗଭୀର ୪୦୦ ମିଟର ଲମ୍ବା ଗାତ ହୋଇଛି । ଏହି ଗାତରେ ଭରପୁର

ପାଣି ରହୁଛି । ଏବେ ଆଉ ଖଣି ଉତ୍ତୋଳନ ହେଉନାହିଁ । ଯେତିକି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହୋଇଥିଲା ସେତିକି ଜମି ଉପଯୋଗ ହେଲା ନାହିଁ । କମ୍ପାନୀ ଅଧୀନରେ ରହିଲା । ୨୦୨୩ରେ ଏଠାରେ ଥିବା ଏସିସି ସିମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ ବିକ୍ରି ହୋଇଯିବା ପରେ ଏବେ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା ଓ ତୁଙ୍ଗୁରୀରୁ କର୍ମଚାରୀ ଛଟେଇ ହେବା ସହ ଏବେ ତୁଙ୍ଗୁରୀ ଶ୍ରାହୀନ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଏସିସିକୁ ଆଦାନା କମ୍ପାନୀ ନେବା ପରେ ଏହା ଅଧିକ କର୍ମଚାରୀ ହେବା ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଓଲଟା ହୋଇଛି । ତୁଙ୍ଗୁରୀର କିଛି ଜମି ପୂର୍ବରୁ ହାରାକୁଦ ବନ୍ଦରେ ଯାଇଥିଲା । ଏବେ ଆଉ କିଛି ଜମି

ଖଣି ଓ ସିମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ ପାଇଁ ଗଲା । ଶସ୍ୟ ଖ୍ୟାମଳା ଜମି ଥିବା ଲୋକେ ଏବେ ଦାଦନ ଖଟିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଭୂମିହୀନ ହୋଇ ଦାଣ୍ଡର ଭିକାରୀ ଭଳି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଗଲାଣି । ଯେଉଁ ଜମି ବାକି ଅଛି ସେଠାରେ ଅକାତ କାତ ପାଣି ଥିବା ଖଣିର ଗାତ । ତାକୁ ଉପଯୋଗ କଲେ ଲୋକେ ଉପକୃତ ହୁଅନ୍ତେ । ମାତ୍ର କମ୍ପାନୀ ତାହା କରୁନାହିଁ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବେରୋଜଗାର କରୁଛି । ତୁଙ୍ଗୁରୀ ହୀରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରର ପାଦଦେଶରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ହେଲା ଜଳ । ଯେଉଁ ଜମିରେ ୭୦୮ ଫୁଟ ତଳେ ପାଣି ବାହାରୁଥିଲା ଏବେ ସେଠାରେ ୨୦୦ ଫୁଟ ତଳକୁ ପାଣି

ଖସିଗଲାଣି । ସାଧାରଣ ଲୋକେ ପାଣି ଅଭାବରୁ ଘୋର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁଙ୍ଗୁରୀର ଫସଲରେ ଲଖନପୁର ଓ ଉତ୍ତମ ଆଦି ଗାଁର ଲୋକଙ୍କ ଗୁଜୁରାଣ ମେଣ୍ଟୁଥିଲା । ଏବେ ତୁଙ୍ଗୁରୀ ମରୁଭୂମି ହେବାକୁ ବସିଲାଣି । ଦୁଇଟି ଖୁର୍ତ୍ତରେ ଥିବା ୧୮ ଶହରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲୋକଙ୍କ ଗାଁ ତୁଙ୍ଗୁରୀ ଏବେ ଭୂମିହୀନ ଓ ବେରୋଜଗାରଙ୍କ ଗାଁ ହୋଇଗଲାଣି । ଗାଁରେ ଥିବା ଉଠା ଜଳସେଚନ ପଏଣ୍ଟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଣି ବୁଝାଏ ମିଳିବ । ବି ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ । ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପରିଚିତ କରିଥିବା ତୁଙ୍ଗୁରୀ ଏବେ ନିଜର ପରିଚୟ ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଛି ।

ଖାରଟି ଅଦାଲତରେ ୨ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀ ଦଣ୍ଡିତ

ଝାରସୁଗଡ଼ା: ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନରେ ବିଫଳ ଅଭିଯୋଗରେ ଜିଲ୍ଲା ଖାରଟି ଅଦାଲତ ଏସିସିଆଇ ଲାଇଫ୍ ଇନ୍ସୁରାନ୍ସ ଓ ସାମସଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡିଆକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି । ଜିଲ୍ଲା ଖାରଟି ଅଦାଲତ ସଭାପତି ଜିଶାୟା ମିଶ୍ର ଓ ସଦସ୍ୟ ଅଞ୍ଜୁ ଅଗ୍ରୱାଲ ଏହି ରାୟ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ, ଲାଇକେରା ଥାନା କର୍ମଚାରୀ ଗୁରୁବାରୀ ହାତୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ନାନୁ ହାତୀଙ୍କର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏସିସିଆଇ ଲାଇଫ୍ ଇନ୍ସୁରାନ୍ସରୁ ଏକ ପଲିସି କିଣିଥିଲେ । ୨୦୧୫ ମସିହା ଜୁନ୍ ପହିଲାରୁ ପଲିସି ପାଇଁ ପ୍ରିମିୟମ୍ କଟିଥିବା ବେଳେ ପଲିସି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୨୩ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୨୯ ତାରିଖରେ ନାନୁ ହାତୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଶ୍ରୀ ହାତୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଲିଗାଲ ହେୟାର ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ରାଣି ପାଇଁ ଏସିସିଆଇ ଲାଇଫ୍ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏସିସିଆଇ ଲାଇଫ୍ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦସ୍ତାବିଜ୍ ନେଇ ରୁପ୍‌ରହିଯାଇଥିଲେ । ୨୦୨୪ ମସିହା ଜାନୁଆରି

୨୫ ତାରିଖରେ ଏକ ରିପି ଯୋଗେ ଶ୍ରୀମତୀ ହାତୀଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରି କ୍ଲେମ୍ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିବା ନେଇ ଏସିସିଆଇ ଲାଇଫ୍ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନାନୁ ହାତୀଙ୍କର ପଲିସି କରାଯିବା ବେଳେ ଭୁଲ୍ ବୟସ ଲେଖାଯାଇଥିବାରୁ ଆବେଦନ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଏଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେତକି କୌଣସି ସମସ୍ୟା ନ ଥିବା କହି ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଖାରଟି ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଖାରଟି ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରି ଏସିସିଆଇ ଲାଇଫ୍ ଇନ୍ସୁରାନ୍ସକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିବା ବେଳେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ୧ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ତେଥିକ୍ଲେମ୍ ସେବା ପ୍ରଦାନରେ ଅବହେଳା ଯୋଗୁଁ ୬୦ ହଜାର ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ଓ ମାମଲା ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ୧ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲାରେ ଝାରସୁଗଡ଼ା ସହରର ମାରଖୁଡ଼ି ପଡ଼ାର ରାଜେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ ୨୦୨୪ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୨ ତାରିଖରେ ସରବହାଲ ରୋଡ଼ସ୍ଥିତ ରିଲାଏନ୍ସ

ଡିଜିଟାଲ୍ ଏକ ଫ୍ରିଜ୍ କିଣିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୪୫ ଦିନ ପରେ ଫ୍ରିଜ୍ ଅଟକ ହୋଇଯିବାରୁ ସେ ସାମସଙ୍ଗ କମ୍ପାନୀ କ୍ଲେମ୍‌ରୁ ଫୋନ୍ କରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଜଣେ ଟେକ୍ନିସିଆନ୍ ଆସି ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ ଫ୍ରିଜ୍‌ରେ ତିଆରି ସମୟରେ ତ୍ରୁଟି ରହିଥିବା ନେଇ ସାମସଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡିଆକୁ ଅବଗତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ସାମସଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡିଆ ଶ୍ରୀ ଅଗ୍ରୱାଲଙ୍କୁ ଫ୍ରିଜ୍ ବଦଳି କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ଅଗ୍ରୱାଲ ପୁଣି ଥରେ ସାମସଙ୍ଗର ଫ୍ରିଜ୍ ନ ନେଇ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କମ୍ପାନୀ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ନ କରିବାରୁ ଶ୍ରୀ ଅଗ୍ରୱାଲ ଖାରଟି ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ଅଦାଲତ ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରି ସାମସଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡିଆକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିବା ବେଳେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ଫ୍ରିଜ୍ ବାବଦ ୪୭,୨୬୨ ଟଙ୍କା, କ୍ଷତିପୂରଣ ବାବଦକୁ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଓ ମାମଲା ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ୧ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପାଇପଲାଇନ ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ଜମି ଓ ପାହାଡ଼ ଜଟା

ହାରାକୁଦ: ୧୯୫୭ ମସିହାରେ ଚାଷୀଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ସମ୍ବଲପୁର ଡିଭିଜନ୍‌ରୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏବେ ଏହା ଏକ କାରଖାନା କର୍ତ୍ତାରେ ରହିଛି ବୋଲି ଚାଷୀମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଝାରସୁଗଡ଼ା ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଅନେକ ଜଳକାରଖାନା ସିଧାସଳଖ ହାରାକୁଦ ଜଳଭଣ୍ଡାରରୁ ପାଣି ନେଉଥିବା ବେଳେ କେବଳ ହିଣ୍ଡାଲକୋ ସମ୍ବଲପୁର ଡିଭିଜନ୍‌ରୁ ପାଣି ନେଉଛି । ଏହା ବିରୋଧରେ ଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ନ ହେଲା ଚାଷୀମାନେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସରକାର କିଛି ଶୁଣୁନାହାନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ବଲପୁର ଡିଭିଜନ୍‌ରୁ ୨୯ ପାଇପଲାଇନ ଯୋଗେ ଉକ୍ତ କାରଖାନାକୁ ଜଳ ଯୋଗାଣ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୃତୀୟଲାଇନ ପାଇପ ପକାଇବାକୁ ଗତ କିଛି ଦିନ ହେଲା କାମ ଆରମ୍ଭହୋଇଛି । ଜଙ୍ଗଲଜମି ଓ ପାହାଡ଼ ଜଟି ପାଇପ ଲାଇନ ବିଛା ଚାଲିଛି । ଏହାକୁ ନେଇ ଚାଷୀ ଅସନ୍ତୋଷ ଦେଖା ଦେଇଛି । କାରଣ ଏହି ପାଇପ ଲାଇନ ଯୋଗୁଁ ୧୦ଟି ଗ୍ରାମର ଚାଷ ପାଇଁ

ଜଳଯୋଗାଣ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଚାଷୀମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । କାରଖାନା ଠାରୁ ଅଧିକ ଦେଶକୁ ଚାଷୀ ବଞ୍ଚାଉଛି ବୋଲି ସରକାର ନାରା ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ବଲପୁର ଡିଭିଜନ୍‌ରୁ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରୁଥିବା ଚାଷୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରାଯାଉଛି ଏନେଇ ଚାଷୀମାନେ ଜଳସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ବଲପୁର ସାମସଦ ତଥା କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଜଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି । ତଥାପି ପାଇପ ବିଛାଇବା ପାଇଁ ପାହାଡ଼ ଫଟା ଯାଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ପୂର୍ବରୁ ହିଣ୍ଡାଲକୋ ଦୁଇଟି ପାଇପରେ କେନାଲରୁ ସେକେଣ୍ଡପିଛା ୧୪ କ୍ୟୁସେକ ଜଳ ଚାଣୁଥିଲା, ଏବେ ତୃତୀୟ ଲାଇନ ଚାଲିଗଲେ ଅଧିକ ୪ କ୍ୟୁସେକ ଜଳ ଚାଣିବ । ତୃତୀୟ ପାଇପ ଲାଇନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲେ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ରବିଚାଷ ସମୟରେ ୩ ପଞ୍ଚାୟତର ୩୫ ଗ୍ରାମର ଚାଷ ପାଇଁ ଜଳ ମିଳିବା କମ୍ପକର ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ ରୋକା ନଗଲେ ଭାତହଣିବେଲାଉଥିବା ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ ଶୁଣା ପଡ଼ିବ ।

ଭାରତ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବାଣିଜ୍ୟ ମେଳା-୨୦୨୫ ରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଥମ

ଭୁବନେଶ୍ୱର: ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଭାରତ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବାଣିଜ୍ୟ ମେଳା- ୨୦୨୫ରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରି ଗୋଲ୍ଡ ମେଡାଲ ହାସଲ କରିଛି । ନୂଆଦିଲ୍ଲୀରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସତତ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ଅବସରରେ ଭାରତ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସଙ୍ଘଠନ (ଇଣ୍ଡିଆ ଗ୍ରେଡ୍ ପ୍ରମୋସନ ଅର୍ଗାନାଇଜେସନ) ତରଫରୁ ଏହି ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ, ସମୁଦାୟ

୩୧ଟି ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳ ଏହି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବାଣିଜ୍ୟ ମେଳାରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ସାମଗ୍ରିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କର୍ଷ ଲାଭକରି ଏହି ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛି । କ୍ରମାଗତ 'ବତ୍ତର୍ଥ' ଥର ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଉକ୍ତ ପୁରସ୍କାର ପାଇବା ସହ ଏଥିରୁ ମିଶାଇ ୨ ଥର ଗୋଲ୍ଡ ମେଡାଲ ପାଇଛି । ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ମେଳାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ୯ଟି ବିଭାଗର

୨୬ଟି ଷ୍ଟଲ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୩୬ ସୁଦ୍ଧା ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ଭାରତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାରତର ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗତ ୨୨ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦିବସ ସମାରୋହ ପାଳନ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶା ମଣ୍ଡପ ବୁଲି ଦେଖିବା ସହ ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ଐତିହ୍ୟ ଓ ପରମ୍ପରା ପ୍ରଦର୍ଶନର ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସା କରି ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ ।

ସମ୍ବଲପୁରରେ ହେବ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ମିଳନୀ

ସମ୍ବଲପୁର : ଆସନ୍ତା ୧୩ ରୁ ୧୫ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅତିଚୋରିୟମରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘର ତ୍ରିଦିବସୀୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ଏଥିରେ ରଞ୍ଜିତେଶ ସ୍ଥିତ ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଉପସଭାପତି ସ୍ୱାମୀ ନିଲଂଗନ ସରସ୍ୱତୀ, ପୁରୀ ଗଜପତି ଦିବ୍ୟସି ଦେବ, ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘର ସାଧାରଣ ସଂପାଦକ ସ୍ୱାମୀ ଅଦୈତ୍ୟନ ସରସ୍ୱତୀ, ବଲାଙ୍ଗୀର ବିଶ୍ୱାହା ତେଜନା ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପରମହଂସ ସ୍ୱାମୀ ସତ୍ୟପ୍ରକାଶନ ସରସ୍ୱତୀ,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉତ୍କଳ ଯୋଗ ବିଦ୍ୟାଳୟର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ୱରୂପାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ରଞ୍ଜିତେଶର ଶିବାନନ୍ଦ ଆଶ୍ରମର ସ୍ୱାମୀ ଧର୍ମନିଷାନନ ସରସ୍ୱତୀ, ରାଉରକେଲା ବେଦବ୍ୟାସ ଆଶ୍ରମର ସ୍ୱାମୀ ବ୍ରହ୍ମସାକ୍ଷାତକାରୀନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଗହମ ଶିବାନନ୍ଦ ସେବାଗ୍ରାମର କୃଷ୍ଣଦାସାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଆର୍ଟିଷ୍ଟିକା ସାଧାରଣ ସ୍ୱାମୀ ତନିଷାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ସମ୍ବଲପୁର ବିନ୍ଦୁୟ ମିଶନର ସ୍ୱାମୀ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରିୟା ନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର ଗୋପାଳଜୀ ମଠର ମହନ୍ତ ହୃଷିକେଶ ଦାଶ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଏହାଛଡ଼ା

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଉଦ୍ଦ୍ୟୋଗୀ ଉତ୍ସବରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ, ପଞ୍ଚାୟତ୍ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ ରବିନାରାୟଣ ନାୟକ ଓ ସମ୍ବଲପୁର ବିଧାୟକ ଜୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଧିବେଶନ ସାଙ୍ଗକୁ ଯୋଗାସନ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରପୀଠାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳତା ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘ ସମ୍ବଲପୁର ସମିତିର ଆବାହକ ପ୍ରଫେସର ମାନକେତନ ପାଠୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଜୋରଦାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି ।

ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ସୂଚନା

ସାପ୍ତାହିକ 'ସ୍ୱୀକାର' ନେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାଙ୍କର ଦେୟ କାନାରା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁର ଶାଖାର ଏକାଡ଼ିଞ୍ଚ ନମ୍ବର ୦୧୮୫୨୦୧୦୨୧୫୩୮, ଆଇଏସବି କୋଡ୍- ସିଏନଆର୍ବି ୦୦୦୦୧୮୫ ରେ ଏକଇଏଫଟି, ଆରଟିକିଏସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମା କରି ପାରିବେ ।

Subscription Rate of The Sweekar

Life Member	-	Rs.5000.00
Annual	-	Rs. 500.00
Half-yearly	-	Rs. 250.00
Quarterly	-	Rs. 120.00

Advertisement Tariff of The Sweekar

Full Page	-	Rs. 2,00,000.00
Half Page	-	Rs. 1,00,000.00
Quarter Page	-	Rs. 50,000.00
Colour Advertisement	-	100% Extra

ଦେବଗଡ଼ର ନେତ୍ରାନ୍ତର ସାହୁ ପାଇଲେ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର

ଦେବଗଡ଼ : ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ସହ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ତରଫରୁ ୨୦୨୩ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଦେବଗଡ଼ର ବର୍ଷାଧିକାରୀ କଳାକାର ନେତ୍ରାନ୍ତର ସାହୁଙ୍କୁ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଦୀର୍ଘ ଛଅ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ବିଶେଷତଃ ବହୁରୂପୀ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଓ ମଞ୍ଚ ନାଟକ ସହ କଳାକୃତ୍ତି ପ୍ରସୂତି, ଅପେରା, ଗାଁ ଯାତ୍ରାରେ ପୌରାଣିକ ତଥା ଆଧୁନିକ ଚରିତ୍ର କଳାକାରଙ୍କ ରୂପସଜ୍ଜା କରି ନେତ୍ରାନ୍ତର ସାହୁଙ୍କୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଲୋକସେବା ଭବନ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଆୟୋଜିତ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଅମଳରେ ଚିତ୍ରାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବା ବାପା ସ୍ମୃତି ଛାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁଙ୍କ ପ୍ରୋତ୍ସାହନରେ ଶ୍ରୀ ସାହୁ ମାତ୍ର ୧୪ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ବିଭିନ୍ନ ନାଟକ, ବହୁରୂପୀ ପ୍ରତିଯୋଗିତା, ନୃତ୍ୟ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କଳାକାରଙ୍କ ରୂପସଜ୍ଜା କାମ ଶିଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପିତାଙ୍କ ଅନ୍ତେ ନେତ୍ରାନ୍ତର ନିଜର ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ଲୋକଙ୍କ ବିବାହ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ, କର୍ପୁର ମାଳ ଓ ମନଲୋଭା ପୂଜାମେଳୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବ୍ୟବସାୟ କରିବା ସହ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଛାତ୍ରରତ୍ନ ଚିତ୍ରାଳୟ ନାମକ ଏକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯାହାକି ଜିଲ୍ଲା ତଥା ଜିଲ୍ଲା ବାହାରେ ସୁନାମ ଅର୍ଜନ କରିବା ସହ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପସଜ୍ଜା କ୍ଷେତ୍ରରେ କଳାକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦ ରହିଛି । ସେହିପରି ଶ୍ରୀ ସାହୁ ଦେବଗଡ଼ର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗଣେଶ ମେଳା ମଞ୍ଚରେ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ସାଜସଜ୍ଜା ଓ କଳାକୃତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାସହ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ହେଉଥିବା କୌତୃକ ପୋଷାକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା, ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ ଓ ନୃତ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା କଳାକାରଙ୍କୁ ନିଖୁଣ ରୂପସଜ୍ଜା କରିଆସୁଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ରୂପସଜ୍ଜା ସାଧନା କରି ବାମନା କଳାକାର ସଂଘ ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ଓ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଛି ।

ସମ୍ବଲପୁରର ୬ ଜଣଙ୍କୁ ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର

ସମ୍ବଲପୁର : ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ ଓ ନାଟକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ସମ୍ବଲପୁରର ୬ ଜଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ୨୦୨୩, ୨୦୨୪ ଏବଂ ୨୦୨୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଏକାଡେମୀରେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏକ ବର୍ଷାଧିକାରୀ ସମାବେଶରେ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ସୂରଜ ଏହି ପ୍ରତିଭାମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ୨୦୨୩ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଳା କ୍ଷେତ୍ରର ଗବେଷକ ଭାବେ ଡକ୍ଟର ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଧରଙ୍କୁ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ୨୦୨୪ ମସିହା ନିମନ୍ତେ ଅଭିନୟ ପାଇଁ ସତ୍ୟଜିତ ବେହେରା, ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପାଇଁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମିତ୍ର ଏବଂ ଲୋକସଙ୍ଗୀତ ପାଇଁ ପଦ୍ମିନୀ ଦୋରାଙ୍କୁ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ନୃତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅବଦାନ ନିମନ୍ତେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସରକାରଙ୍କୁ ଉପାୟନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଅସମ୍ଭବତା ଯୋଗୁଁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସରକାର ରାଜଧାନୀକୁ ଯାଇ ପାରିନଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନ୍ୟ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ ନୃତ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତ ଓ ନାଟକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଥିବା ମିତ୍ର, ପଦ୍ମିନୀ ଦୋରା, ସୌମ୍ୟ ବଡ଼ପଣ୍ଡା, ସତ୍ୟଜିତ ବେହେରାଙ୍କ ସହ ଉକ୍ତିଆ ସମସ୍ୟ ବଳାଙ୍ଗିରର ରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ

୮ ଜଣ କଳାକାରଙ୍କୁ 'ଉକ୍ତିଆ' ଅନୁଷ୍ଠାନ ପକ୍ଷରୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧନା ଦିଆଯାଇଛି । ଅନୁଷ୍ଠାନର ସମ୍ପାଦକ ରଞ୍ଜନ ସାହୁଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିବା ଡକ୍ଟର ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଧର, ସନ୍ଧ୍ୟାସରା ସରକାର, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ

ବାସୁଦେବ ସାହୁ ସମ୍ମାନିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଶଙ୍କର ପ୍ରଧାନ, ଦୀପାଳି ଚୌଧୁରୀ, ମୋହିତ ସ୍ୱାଇଁ, ମନୋଜ ପ୍ରଧାନ, ସୁଫିତ ପ୍ରଧାନ, ରାଜୀବ ମେହେର, ଅପର୍ଣ୍ଣା ପାଢ଼ୀ, ସୁଶାନ୍ତ ମିଶ୍ରଙ୍କ ସହ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବନ୍ଧୁ ସଦସ୍ୟ ଓ ବରିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ବରଗଡ଼ର ୬ କଳାକାରଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର

ବରଗଡ଼ : ଓଡ଼ିଶା ସଙ୍ଗୀତ ନାଟକ ଏକାଡେମୀ ପକ୍ଷରୁ କଳା ସଂସ୍କୃତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର କଳାକାରଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରୁ ୬ ଜଣ ବିଶିଷ୍ଟ କଳାକାର ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ମର୍ଯ୍ୟାଦାଜନକ କବି ସମ୍ରାଟ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ସମ୍ମାନରେ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଭାଗବତ ପ୍ରଧାନ, ଲୋକନାଟ୍ୟରେ ପୂର୍ବତନ କଂସ ମହାରାଜ ତଥା ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା କଳାକାର ମହାସଂଘ ଉପସଭାପତି ଭୁବନେଶ୍ୱର ପ୍ରଧାନ, ଲୋକ-ବାଦ୍ୟରେ ପଶ୍ଚିମ ଓଡ଼ିଶା କଳାକାର ମହାସଂଘ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଚୈତନ୍ୟ ପାଢ଼କ, ଲୋକନୃତ୍ୟରେ

ବିଶିଷ୍ଟ ନୃତ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଗାନ୍ଧୀ ବାରିକ, ଲୋକଗୀତରେ ବିଶିଷ୍ଟ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀ ରାମା ଦାଶ, ଯୁବ ପ୍ରତିଭା ସମ୍ମାନରେ ସୁନିଲ ବିଭାର ଓ ରମେଶ ଗୁର୍ଲା ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ତରଫରୁ ମାନପତ୍ର, ଉପତ୍ୟୋଜନ ଓ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରି ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଛି ।

ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘର ସଭା

ବୁର୍ଲା : ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ ପରିଷଦ ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରଫେସର ଆଶୁତୋଷ ନାଏକଙ୍କ ସଭାପତିତ୍ୱରେ ଆୟୋଜିତ ସଭା ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଦିବଙ୍ଗତ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଅଣଶିକ୍ଷକ କର୍ମଚାରୀ ଆଭାବରୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଓ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଚଳ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୂର କରିବାପାଇଁ ରାଜ୍ୟସରକାର ଏବଂ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିବା ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର

ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପୂର୍ବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ଗଭୀର ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ସଭାରେ ପ୍ରଫେସର ସାଧୁ ବରଣ ପଣ୍ଡା, ପ୍ରଫେସର ପ୍ରଭାତ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ଭବାନୀ ପ୍ରସାଦ ସିଂ, ଚତୁର୍ଭୁଷଣ ପୁଷ୍ପେଠ, ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସଂଘ ତରଫରୁ ତିନିଜଣ ବରିଷ୍ଠ ସଭ୍ୟ ପ୍ରଫେସର ଆଦିତ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ପାଢ଼ୀ, ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପ୍ରଧାନ ଓ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ନାଏକଙ୍କୁ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆସନ୍ତା ନଭେମ୍ବର ପାଇଁ ପ୍ରଫେସର ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ପତି ସଭାପତି, ପ୍ରଫେସର ନକୂଳ ଚୌଧୁରୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାପତି, ପ୍ରଫେସର ଆଶୁତୋଷ ନାଏକ, ଚତୁର୍ଭୁଷଣ ପୁଷ୍ପେଠ, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ସାହୁ ଉପସଭାପତି, ନାଳକଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ, ଭବାନୀ ପ୍ରସାଦ ସିଂ, ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମିଶ୍ର, ଡକ୍ଟର ସତ୍ୟଜିତ କାନୁନ୍‌ଗୋ ଯୁଗ୍ମସମ୍ପାଦକ ଏବଂ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ମିଶ୍ର କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଡକ୍ଟର ସତ୍ୟଜିତ କାନୁନ୍‌ଗୋ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ସମ୍ମତ ପାଇଁ ନିରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ନାଳକଣ୍ଠ ମହାପାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ନେଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ

ବିଶ୍ୱ-ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇଁ ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ହୋତାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ କମିଟି ଶାନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟତମ ଉପଦେଷ୍ଟା ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ହୋତା ସମ୍ବଲପୁର

ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ପରଲୋକ

ସମ୍ବଲପୁର : ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବେହେରା ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ପାଢ଼ୀଙ୍କ ୮୩ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହୃଦ୍‌ଘାତରେ କୃଷ୍ଣଲୋପଡ଼ା ସ୍ଥିତ ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ, ଦୁଇ ଝିଅ ଏବଂ ନାତିନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଛାଡି ଯାଇଛନ୍ତି । ଆଉଟି ତଥା ଛାତ୍ରବନ୍ଧକ ଶିକ୍ଷକ ରୂପେ ପରିଚିତ ସ୍ମୃତି ପାଢ଼ୀ ଜିଲ୍ଲାସ୍କୁଲ ବ୍ୟତୀତ ରେଙ୍ଗାଲିସ୍ଥିତ ଏନ୍.ଆର୍. ହାଇସ୍କୁଲ ଏବଂ ସମ୍ବଲପୁର ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ

କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିୟୋଗରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ବେହେରା ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ରଘୁନାଥ ପୂଜାରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ଶୋକସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ଦୋଳଗୋବିନ୍ଦ ସାହୁ, ରାମେଶ୍ୱର ପାଢ଼ୀ, ବିହାରୀଲାଲ ମହାନ୍ତି, ଅରୁଣାକାନ୍ତ ପଟ୍ଟେଲ, ରାଧାକାନ୍ତ ମେହେର ଏବଂ ଡକ୍ଟର ପ୍ରତିଭା ଦେବୀ ପ୍ରମୁଖ ଶିକ୍ଷାଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ମୃତି ପାଢ଼ୀଙ୍କ ଅବଦାନ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ନଗର ରାଜଭାଷା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମିତିର ଷାଣ୍ଟାସିକ ବୈଠକ

ବୁର୍ଲା : ନଗର ରାଜଭାଷା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମିତିର ଷାଣ୍ଟାସିକ ବୈଠକ ଜାଗୃତି ବିହାରର ରଜନୀଗଣା ହଲରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏମସିଏଲର ସି.ଏମ.ଡି ଉଦୟ ଅନନ୍ତ କାଠଲେଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି ବୈଠକରେ କୋଲକାତା ପୂର୍ବ କ୍ଷେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବିଚିତ୍ରସେନ୍ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କେଶବ ରାଓ ଅତିଥି ରୂପେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ବଲପୁର

ସହରର ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ, ବ୍ୟାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ବୈଠକରେ ୨୦୨୪-୨୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଉତ୍କଳ ରାଜଭାଷା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ରାଜଭାଷା ପୁରସ୍କାର ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ଏହି ଅବସରରେ ଆୟୋଜିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର କୃତୀ ପ୍ରତିଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପାଲା ଗାୟକ ରାଧେଶ୍ୟାମ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ପିତୃ ବିୟୋଗ

ସମ୍ବଲପୁର : ବିଶିଷ୍ଟ ପାଲା ଗାୟକ ରାଧେଶ୍ୟାମ ପଣ୍ଡାଙ୍କ ପିତା ଛଣ୍ଡର ପଣ୍ଡା ଧନକଉଡ଼ା ବୁକ୍ସ ବସନ୍ତପୁର ପଞ୍ଚାୟତ ସତିଯୋର ଗାଁର ତାଙ୍କ ବାସଭବନରେ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ମୃତ୍ୟୁବେଳକୁ ତାଙ୍କୁ ୯୩ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ସେ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଜନିତ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟା ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ତିନିପୁଅ, ବୋହୂ, ୨ ଝିଅ, ଛାଇ, ନାତିନାତୁଣୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଜଳସେଚନ ବିଭାଗର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ସ୍ମୃତି ପଣ୍ଡା ଜଣେ ଧର୍ମପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଏହାଛଡ଼ା ସେ ଗ୍ରାମର ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ ।

